

دهزگای توێژینه‌وه‌و بلاوکردنه‌وه‌ی موکیریانی

بو فویندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتێبه‌کانی دهزگای
موکیریانی سه‌ردانی مانیپهری دهزگای موکیریانی به‌...

www.mukiryani.com

PDF4Kurd

بو په‌یه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

مادمازىل كەتى

كۆمەلە چىرۆك

میترا ئیلیاتی

مادمازیل کەتی

کۆمەڵە چیرۆک

وەرگیڕانی

سەلاح نیساری

ناوه پروك

۱	پيشه كيبى وەرگيپر
۳	مادمازىل كهتى
۳۵	په نابهر
۳۹	دهميتينه وه له تاريخيدا
۴۰	شه مدانه كان
۴۳	ماه مونير
۴۶	ههر وه كوو جاران
۵۰	يوسف پلنگ كوژ

دهزگای توژينه وه و بلاوكردنه وهی موكریانی

● مادمازىل كهتى

● نووسینی: میترا ئیلیاتی
● وەرگيپانی: سه لاج نیساری
● نه خشه سازی ناوه وه: گوزان جه مال رواندی
● پیتچین: محمه دئه مین شاسه نه م
● بهرگ: ناسق مامزاده
● ژماره ی سپاردن: ۴۰۹
● نرخ: ۱۰۰۰ دینار
● چاپی یه که م ۲۰۰۸
● تیراژ: ۷۵۰ دانه
● چاپخانه: چاپخانه ی خانى (دهوك)

زنجیره ی کتیب (۲۳۳)

هه موو مافیکی بو دهزگای موكریانی پارێزراوه

مالپه پ: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

چاو و دلّ و فرمیسک و عومر و جوانیان به سهر رایهل و پوکاندا دهتهنن، لهولاشهوه دیسان ههر پیاوه به پیللاهوهه لاق دهئیتته سهر دلّ و رۆح و ماسی گلینهی چاویان... ئیستاش وهک تاسهباریک بۆ کۆمهلگای کوردی که رۆژیک بیت و ئافرهتانی کوردیش دنیای جوانی و حهز و هیوایان له دۆزهخی کۆت و کهلهپچهی زیپر و ئالتووندا نهسووتینن، بۆن و بهرامهی ژیانیان ههمیشه وهک بههار تازه بیتهوه و ئهوانیش خانمه نوسهریکی کوردی بن.

خهرمانه چیرۆکی (مادمازیل کهتی) نوسراوهی میترا ئیلیاتی، پیتشکهش بی به ههموو ئافرهتان و دایکانی کوردهواری که دوو جار خهلاتی وهرگرتوه، بهتایبتهت خهلاتی گولشیری.

پیشه کیی وهرگیر

پشوو دانیك له ژیر سیبهری خهونه سهوزهکانی چیرۆکی ئافرهتانی ئیران له دهیهی ۶۰ بۆ سهڕی دلّی پری خامه و خامه به دهستانانی بواری ئهدهب بهتایبتهت چینی ئافرهت لیپۆرپۆ لهو خهون و خهیاڵانه بوون کهوا له ترسی پیلهقه و کوتهک وهک بارهکهوی که سپره کهوتوو سهریان له بن خۆیان نابوو. هیچ رهوهز و بهندهن و زهمهن و لاپالیکیان بهدی نهدهکرد تیبیدا بقاسپینن. جا با ئه و خۆیندن و قاسپاندنهش باسی تراژیدیای تاریکه سولات و یان بهههشتی تهشق و دلّداری با. بهلام ئه و بقهیه تهاوه و ئه و پهرده چلکنهش له بهر تینی خۆرهتاوی راستهقینه دا پوا و ئه و دیوی دیواره کانیس دهکهوتن. ژنه نوسه رانی ئیران ئیتر له و بازنهیه هاتنه دهڕی و به عالمی ئاشکرا بانگیان بۆ خهونه کانیان هه لدا. ههروهک منیرۆ رهوانی پوور لسه (زن فرودگاه) دا، وهک مهرجان شیرمه مهدی له (دواي ئه و شهوه) دا و زۆری دیکهش ههن.

له پایزی سالی ۱۳۸۱ه وختیک پیاوسالاری خهلاتی گولشیری دهدا به "مهرجان شیرمه مهدی"، ههر له بهر ئه وهی له چیرۆکه کهیدا باسی په یمانشکینی پیاو دهکا! ههر ئه و پیاوهی که هیچ کات چاوی تیر نابێ، ههر ئه و پیاوهی دهبرێ، دهکوژی، دهسووتینی و کاول دهکا، ههر ئه و پیاوهی رۆژگارێک میوینهی زینده به چال دهکرد و نیرینهشی له چینی دیوار دهدا. له دنیای سه نهعت و تیکنۆلۆژیای ئه مپۆکه شدا به ملوینان ئافرهت له کارخانه کاندا و له کوورهی خشت پیژاندا و له چینی مافووردهدا

مادمازئیل گهتی

باران دهباری. له بهیانیهوه لیتی نه کردۆتهوه. کەس له قهراغ دەریا نییه له توله ریگای دارستانه کهوه روو ده که مهوه شارۆچکه که. ولات بیدهنگه. له سهه کورسییهک پال دهدهمهوه. له ژیر سییه دهستکردهکان. پال به کۆله پشتییه کهوه دهدهم. لهوه بهری مهیدانه کهوه. میواخانه کهی مادمازئیل گهتی داخراوه. سهه له بهیانیش که هاتم لهوی نه بوو.

کەس نازانی له کوئییه. دهنگی شهپۆله کانی زهریا دی. شهپۆله کان به سهه لهه زیڕینهکاندا ههنگاو دهئین. خو به سنگی کهندهلانه بهردهکاندا ددها و دهگهڕیتتهوه.

گهلاکان ههلهدهوهڕین. سهه مامه. روپیتۆ بهیانی گوتی: «لام وایه حالت باش نه بی. رهنگت په ریوه کوره که. بو ناگه ریتسهوه بو مائی؟» لای چهپم ویستگهیه، پاسیکی بهتال راوهستاوه. خوژگه سوار بم و بچم بو رووم.

ماله کهم، مال! دیسان ژووره ژیکه له که. شتومه کی توژ لینیشتوو. له سهه تهخته که دریت بوون سیگار کیشان. چاوپرین له پهرده خو له میشییه که راکشان تا سنووری مردن. ژنی خاوهن مال گوتی: «ئهوانه بو من ناییتته کریی خانوو.»

تابلۆکانی خسته ده ری. بو بهر درگای دیوه کهم.

گیرفانه کام دهپشکنم به شوین پاکه ته سیگار که ده. رهنگی له شوینیک کهوتی. له وه دهچی له کهناری دهریا کهوتی: سهه مایه. به ملیوانه ی کۆته کهم ملم داده پۆشم گوی له دهنگی (موزیک) ده گرم. میلیودییه کی شاده. له چایخانه کهی (خولیو) دیت.

دهشکری بچیت و له گه ل کۆچهرهکاندا گه پیک ههله پهریت.

ورد ورد باران دهباری.

بهیانی ناسمان سامان بوو. گه پۆکه کان به رهو کهناری دهریا دهچوون.

پیره پیاوهکان له کهناری ناوه که دانیشتیبوون. ده بی بچین بو لابی هوتیلهکان.

هه رکه باران دای دا وردهواله فرۆشهکان شتهکانیان کۆ ده که نه وه.

روپیتۆ گوتی: «نهختیک دهچم له کازینۆ یاری بکه م.» وردهواله فرۆشه. قهولی به ده زگیرانه کهی داوه هه رکه شتهکانی فرۆشت سهردانیکی رووم بکا، له فرۆشگه کهورهکان عهتر و گوهرهوی و کلاو بکری. ههزی له قوماره. شهوهی روژانه په پیدای دهکا شهوانه دهیدرپینی.

شتهکانی خسته نیو ساکه که به وه و کوتی: «به لکوو بهخته وه ری رووی تیکردم» ته م و مژ ولاتی داگرتبوو. له سهه رانه سوورهکان چۆکی داداوه. مادمازئیل گهتی قفلێکی زهلامی له درگای میواخانه کهی داوه و رویشتوو. پیتۆ کوتی: «زۆر له وه دهچی چوویته شه لجه زاير. وه دووی عاشقه ون بووه کهی کهوتی»

گوتم: «ئهو له ژياندا کهسیکی نه بوو.»

سهه رنجی کاتۆمیره کهی دا: «زۆر درهنگه ده بی بچم بو سهه به حری.

دوانیوه رو و ره بو چایخانه کهم. قرژالیکت بدهمی به قهت نه ههنگیک.»

گه مییه کهی به رهو ناوه که پال پتوه نا. گه پۆکه کان له (تیسکله) وه سواری گه مییه سهیرانی ده بوون. بو جهزیره دوورهکان ده رویشتن. کۆشی گه مییه که جهه دههات و بهزم و پیکه نین بوو. روومه تی ناسمان رهنگی خو له میشی لینیشتوو پیتۆ سهولی لی ده دا و دهچوه پیشی.

ده بی هه موو لایهک به شوین مادمازئیل که تیدا بگه ریم: نابی بگه ریم. باجم دایه

دهیگوت: ژن گرینۆکه نهک پیاو.

مادمازئیل گه تی شه گه ر بی، له بهر هه یوانی میواخانه کهی دابنیشی.

ده کری باسی شه وه بی و نابینیه ی باجم بکه ی.

ههزی ده کرد وهک پیاویکی راسته قینه گه وره م بکا. به لام دایکم به پیچه وانه وه

پی خوش بوو کچ بایه م. عومریک له سهه بارهینانی من شهروه لالیان بوو نیستاش

نه مزانی کامیان سهه رکه وتنیان به دهست هینا.

مادمازئیل که تی به نیستانه‌ی خاچ ده‌ست له سهر سنگ ددها و قاقا پئنده‌که‌نی. پهرده سپییه‌کانی پشت په‌نجه‌ره‌ی میوانخانه‌که‌ی لانه‌داوه، به‌لام دلم هه‌والی هاتنه‌وه‌ی ئەوم ددهاتی. پئیلوه‌کانم قورس بوون. دمم ویشکه و لیوم باری هیناوه. بریا له مائی بام، دایکم له ژیر کورسیه‌که گهرم دایده‌پۆشیم و شه‌ربه‌تیکی تالی ددهامی. ده‌له‌رزم. لیغه‌که له سهر خۆم فری ددهدم.

له باوه‌شم ده‌کا: «له نیوه‌شه‌ودا چیبکه‌م. بی‌کەس و بی‌دەر»
په‌توو‌ه‌که‌م تپوه ده‌پییچی. له سهر پلیکانه‌کان له‌چکه‌که‌ی ده‌کاته‌وه‌ سه‌ری.
به هه‌ناسه برکی له کۆلانه‌کانه‌وه تپده‌په‌ری. ده‌ستم له ئەستۆی کردوه دلی له ژیللا دی.

خوره‌ی ئاو دی. بۆنی پیستی ماسی دی. بۆنی ناخۆشی نه‌خۆشخانه به‌سه‌ر چارشپوه‌که‌یدا هیلتنج ددهدم. له دالانیکی رووناکه‌وه تپده‌په‌ری.

چراکان خۆیان له بن‌میچ توند کردوه.

- ئە‌ی هاوار مندال‌ه‌که‌م مرد، خانم په‌رستار!

له‌سه‌ر ته‌ختیک رایان کیشاوم. په‌رستار کراسه‌که‌م هه‌لده‌داته‌وه. په‌له‌قازئی ده‌که‌م. هه‌ولی ئەوه‌مه هه‌ستمه سه‌ری. هیزی لاقم نییه. چنگ له مه‌لافه‌که گیر ده‌که‌م. پر دده‌مه په‌نجه‌ی خانمی په‌رستار. دوکتور سه‌ری به سه‌رم داگرتوه. ده‌موچاوی به به‌ر چاومدا دیت و ده‌چی: قه‌ل‌فای هه‌لچوو سه‌ری گه‌یشتۆته بن‌میچ. نه‌گه‌ر ده‌ست درپژ بکات چرا به‌رقه‌کان داده‌گری. قاقا ده‌کیشم.

- کورپی خۆم ناوت چیبه‌ی؟

دایکم ده‌لی: هادی. ناوی هادییه دوکتورگیان. خه‌ریک بوو له ژیر کورسییه‌که‌دا ده‌بوورایه‌وه»

- پیوستی به خۆین تاقی کردنه‌وه‌یه، ئازمایشی بو دهنووسم وا باشه لی‌ره بی‌خه‌وینن. بابی له کوپیه‌ی؟

ده‌لیم: «چوووه بو می‌شین خه‌ریکی می‌شینه...»

بام گویم باده‌دا راکیش راکیش ده‌مباته‌وه بو مائی. مه‌رمه‌ره‌کانم فری ددهاته که‌لاوه‌که‌وه.

- می‌شین ئاکاری مندالی هیچ و پووچه. واز له کۆلنان بینه.

- له‌وه ده‌چی هه‌سه‌ب بیته...

خانمی په‌رستار ئەمه‌ی وت. له بان ته‌ختی قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که رای کیشاوم.

ده‌ری تاریکه.

بام هاته‌وه یه‌که‌دوو: قوتووی کۆمپووتی تری پی‌بوو. گوتی: «هه‌رکه چاک بوویته‌وه ده‌ته‌مه بازار و چت بوئی بۆتی ده‌کرم.»

ده‌ستی خسته گیرفانییه‌وه. وتم: «هه‌لماته‌کانم!» قوتوی سیگار و ته‌سبیحه زه‌رده‌که‌ی بوو له په‌نام دانیشت په‌ستار وتی: «لی‌ره سیگار کیشان یاساغه کاکه. بجۆ ده‌ره‌وه»

هه‌وشه‌که رووناک بوو. هه‌تاو به‌سه‌ر چلی داره‌کانه‌وه خۆی هه‌لخستبوو.

پاسارییه‌کان له که‌یفی خۆیان دابوون.

بام بزیه‌کی هاتی. پاکه‌ته سیگارکه‌ی خسته‌وه گیرفانی. هه‌تا نیوه‌رۆ له لام دانیشت.

نیتر پیتم خۆش نه‌بوو. چاک بېمه‌وه.

هاژه‌ی با دی. دار و دیوار راده‌وه‌شینن. پاسه‌که سیگنال لیده‌دا و وه‌ری ده‌که‌وی ده‌وریکی مه‌یدانه‌که لیده‌دا و ده‌گه‌رپته‌وه. موسافیره‌کان له په‌نجه‌ره‌که‌وه بۆم ده‌روانی بای بام له‌گه‌ل ده‌که‌ن زه‌رده ده‌مگری. پاسه‌که دوور ده‌که‌وینته‌وه له نیو باران و مژدا بزر ده‌بی. گه‌ل‌کان ده‌وه‌رین. پاییز به پیریانه‌وه هاتوه. رۆژانی پشوو چه‌ندیک خیرا ته‌واو بوو. گه‌رۆکه‌کان ده‌گه‌رپنه‌وه بو ماله‌کانیان. ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ. به شوین یه‌که‌وه ریچکه‌یان به‌ستوه. تفنگه‌کانیان ناوه‌ته سه‌ر نه‌ره‌ی شانیان. سه‌ربازه‌کان ریژه ده‌رۆن پی به زه‌وی داده‌دن. ده‌نگی لاقیان تا ئەوپه‌ری پادگان ده‌روا. یه‌که، دوو، سی، چوار، یه‌که، سی، چوار.

له گهڻ دايڪم له بهر درگای ننگابانيهه که ويستاوين. گهڻا زهرده کان به دم باوه سه ما ده کهن نه وندهي چاو ده گيرم کاکه هي ممت نايينم. دايڪم پاڪه ته شيرينييه که ده داته دستم: «تو بيده به کاکت نه کا له مني وهر نه گري. مه گهر هر خوم بزائم چهنده لاساره.»

ده ليم: «نه و تاني! ديم.»

چار شيوه که دايڪم بهر ده دم، راده کهم. خو به نه رده که وه هه لده واسم. به سه سر سه رمه وه پاڪه ته شيرينييه که ي بوا راده گرم. چاوم ليه ده ستی ناو ته بنا گوئي. له جي خوم هه لده به زم. پاڪه ته شيرينييه که له ده ستم ده که ويته خوارو و بلا و ده بيته وه. هيور هيور ده هات به ژير داره کاند. قه له سابونه کان ده يان قيراند.

سه رمه وه. گه رووم ديشي. به باوه شي کاکه هي ممت ته وه سوور پيکي حه ساره که ليده ده م. دايڪم له ته نيشت کوچکه ناو ره که مه نه ليکي فرني وه سهر ناگر ناو ه. خه ريکه به که وچک دهيشيوني. رهزه به بهرگ و گه لاکه پالي به ديواره که وه داوه.

ده لي: «بيبه ژور وه وه. له ژير کورسييه که دا را ي بکيشه، ده ترسم سه رمه ي بيت و تووشی هه لاهه مت بي. ده ست و لاقی سر بووه...»

ده ليم: «پشيله کهم بو بينن.»

چاوی دايڪم به دوو که ل سوور هه لنگه راوه. ده کوخي. فرنييه که له هه لچوون دايه، ده لي: «پشيله کهم ده وي.»

باوکم له بازار گه ليکي قه له مرهنگي و ده فته ري وينه کيشان بو کريبووم. نه مگوت پشيله کهم ده وي. نه ده بوو گريابام. وتي: «وينه يه کی جوان بکيشه وه کوري باش!»

هه ناسه ي بوني تووتني ددها. له باوه شي کردم تا گهرم بيته وه. په نه ي به قزه دريژه کهم ده يينا و گوتي: «با چاک بيه وه ده تبه مه لای سه رتاش و سه روپوتلاکت بو جوان ده کهم...»

دايڪم به موره وه چاوی تي پري. هر وه کوو نه و ژوانه ي ده چووين بو سهر گوپري خوشکم. ليني هه لده قراچاند. له لای سه ماو ره که دانيشتبو فرنييه که ي ده کرده پيالهي چکوله وه.

کاتيک ده چيته پشت چهرخي بهرگ درونه که يه وه، هه وای خه مگين ده بيژي، کراسيکي دابوومي له به ري بکه م. له بهر دريژي له عه رزي ده خشکا. گوتي: «ته گهر خوشکت مابا ته و او بو نه وه ده بو.»

ده ستی به کاکوله دريژه که مدها هينا. خوم ده ناميزي خستبوو. روومه تي ته ر بوو به نالوزيه وه گوتي: «په له بکه ده ري بينه. هر ئيسنا بابت ديته وه.»

له نيو تابلو کاند ده مي دايڪم به قهت خونچه يه که ده بي. دايمه له سه ره خو ده وي بو نه وه ي جيرانه کان ناگيان له ده مه قاله ي نيوان دايڪم و باجم نه بي. باجم پيده که نه ي ده چيته حه ساره که و خه ريکي ناو داشتني نيو باخچه که ده بي.

گوته کان ناونگيان له سهر که و تووه تروسکه يان دي.

نه وه ده دايڪم له ته نيشت منه وه نه نووست. هه تا کوو به ياني له بهر په نه ره که دا له تاسمان رامابووم. ده موليو ي دايڪم سوور کرد. رهنگي نه ستي ره کان نازانم. ده ليم: «رهنگي چاوی پشيله چونه?»

باجم ده لي: «چاوی دايکت ره شه. چاویاز و نه برؤ سه قه ره.»

دايڪم له مال نه بوو. چو بوو بو مالي دايه گه وره م. خه ريکي دوکليوي خيرات بوون، باجم ده ستی گرم، بردمی بو سه رتاشخانه و پاک پاک سه ري بو تاشيم. دايڪم ئيتر قسه ي له گه ل نه کرد. تا کوو نه و کاته ي سواري فرؤ که بووم. له لای باجم متسه قی نه کرد. مادمازيل که تي گوتي: «به راستی دلته زينه.»

به ده سه ره که ي ده ستی روومه تي وشک کرده. پشيله که ي به ده ورمد هه لده خولا. بوني نه و پشيله ي لي ده هات وا باجم روژنيک خسته کارتونيکه وه و له گه ل خو ي، بردی. نه ده بوو گريابام. باجم دايمه ده يگوت: «پياوان قهت ناگين.»

کاکه هي ممت ته له من باوخوشتر بوو. فير ببو کاتي دلته نگي روو بکاته کو لانه باريکه کاني ده فر فرؤ شه کان له سه ربازی هه لاتبوو. نه وه شه وه ي هاته وه خو ي به سه ر پيو نه ده گرت. له هه يوانه که وه ته ماشام ده کرد. له تريکي به ست تا نزیک حه وزه که روشت. له وي هيلنجي دا. ده ستی به داويني دايڪم گرت و گوتي: «خودا روحمي کرد بابت له مال نييه ولاتي به سه ردا ده رووخاندين...»

پارابوومهوه نه‌یات. نه‌دهات. زۆربه‌ی شه‌وانه له ده‌ری بوو. دایکم ده‌یگوت:
«کاری زۆره شه‌وانه له گاراج ده‌مینیتتهوه.»

کاکه هیممه‌ت له بنه‌وه چاوی لیکرد و هیچی نه‌گوت.

کاتیکیش که ده‌هاته‌وه له‌گه‌ل که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کرد. گوئی ده‌نا به رادیۆکه‌وه. به
چاکی شیوه‌که‌ی نه‌ده‌خوارد ده‌یگوت: «ماندروم له ژووری میوان جیم بۆ چاکه‌ن.»

دایکم هه‌لده‌ستێ و جیوبانه‌که‌ی بۆ ده‌بات.

بام پاکه‌تی سیگارکه‌ی ده‌خسته‌وه گیرفانی. رادیۆکه‌ی له‌سه‌ر تاقه‌که هه‌لده‌گرت
و ئیمه‌ی به‌جی ده‌هیشت.

دایکم گوئی: «نه‌چی به بابت بلێی کاکت شه‌وانه دره‌نگ دیتته‌وه.»

کاکم تازه ناچیتته سه‌ربازی. هه‌تا نیوه‌رۆ ده‌خه‌وت. دوانیوه‌رۆش کراسی تازه‌ی
له‌به‌ر ده‌کرد چه‌پکیکی گول له باخچه‌که ده‌رپی و ده‌ینا به‌ر پشتینی. له‌مال ده‌چووه
ده‌ری.

- دلێ داوه به بیوه‌ژنیکی مه‌ی فرۆش. کلاری له‌سه‌ر ناوه‌...

ئه‌وه‌ش رمل و ئوسترلاب گوتیه‌تی. ئه‌ستیره‌ی ئاسمان گوتیه‌تی دایکم له
مائی نوشته نووسه‌که هاته‌وه. به دایه‌گه‌وره‌ی گوت: نوشته‌ی ورگرتووه. خۆلی
باخچه‌که‌ی لادا. نه‌ختیک میو و په‌رۆیه‌کی زه‌ردی گولداری له بن دار میوه‌که‌دا کرد
به ژیر خۆله‌وه. به خۆلی نه‌رمیش دایپۆشی گوئی: «نه‌چی به کاکت بلێت.» نه‌م
وتبوو نالیم.

تازه کاکم زۆره‌بانیم له‌گه‌ل ناگری. ناچیتته ته‌ماشای فیلمی "تارزان" زۆر په‌ریشان
بوم. بۆ ئه‌و خانمه قه‌له‌وه‌ی قژه‌ی زێینه‌که‌ی وه‌کوو کاکۆلی ژنی تارزان ده‌چوو. بابۆله و
پیسسی ده‌دامی له سینه‌ما له ته‌نیشته کاکه داده نیشته. به بنیشته‌که‌ی تۆقله‌ی
هه‌لده‌دا.

بام گوئی: «قسه‌ی قۆر!.. هه‌لآتووه؟ پیستی سه‌ری داده‌مالم.

ناچار ده‌بی مل‌بداته خزمه‌ت و کار و باری خۆیی.»

له ژووره‌که‌وه ده‌نگی ده‌هاته ده‌ری. کاکه هیممه‌ت له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که دانیشته‌بوو له
گولێ مافووره‌که را ما بوو. لاقی له‌سه‌ر لاقی دانابوو. پۆتینه کال بووه‌کانی له‌به‌ر
هه‌یوانه‌که دانابوو.

دارکار بیان کرد. پالیان به بامه‌وه‌نا. سه‌ری به لاجامه‌ی درگا‌که‌دا درا.

له ترسان نه‌گریام. له پشت په‌رده‌که‌وه خه‌وم لی‌که‌وت. به‌یانی زوو بام خه‌به‌ری به
ئاژان دابوو. قۆلبه‌ستیان کرد. له‌گه‌ل دایکم تا‌کوو ئه‌و سه‌ری کۆلانه‌که‌ش وه‌دووی
که‌وتین. دوورکه‌وتبووه. ئاو‌ری لینه‌داینه‌وه. سواری جییکیان کرد. له دوواوه دایاننا.
هاو ساکان له‌پشت په‌نجه‌ره و درگا‌کانه‌وه سه‌یریان ده‌کرد. کاتیکیش گه‌رایه‌وه
زه‌ماوه‌ندی کردبوو. دور له‌مائی خۆمان مالیان گرت. دایکم ده‌گریا. بام بۆشه‌وه‌ی
پیان نه‌زانم له هه‌یوانه‌که‌وه ده‌یگوت: «هه‌وای عاشق بوونه‌که‌ی دایم‌کی ئه‌و ژنه‌تیوه
به‌ره‌ل‌ا ده‌کا و په‌شیمانان ده‌یتته‌وه...»

گه‌رایه‌وه له‌پرو لاوز ریش هاتوو له سووچی ژووه‌ره‌که‌دا کنز داده‌نیشته. زۆر
تامه‌زۆی بینینی فیلمی تارزان بووم. نه‌یان بردم. قه‌ت نه‌یان بردم.

ماوه‌یه‌ک دوواتر هه‌مووشتیکی خسته ژیری. نوسی: «دل‌داری چیه‌ی؟ عاشق بوون
چۆنه؟ هۆشت به‌لای خویتدته ئه‌که‌ته‌وه‌بی هه‌ر کات بووی به شتی‌ک بگه‌ریوه‌- نه‌چی
خۆت بدۆزینی. له‌بیرت نه‌چی له چ سه‌خه‌ه تیبه‌که‌دا بووم...»

بام بی‌ئه‌وه‌ی ئه‌وین‌دار بی، لۆ عیاره‌ش سیغه‌ی کرد ئه‌و ژنه‌وا دموجاوی ژنانه‌ی
جوان ده‌کرد. ده‌یان گوت له نزی‌ک گاراجه‌که خانووی بۆ به‌کری گرتووه. یشت دایکم
ده‌ستی له روومه‌تی خۆی‌ندا. نه‌شچوینه هه‌مامه‌که‌ی گه‌ره‌کی خۆمان. سه‌کینه‌ی
هه‌مام چی گوتبووی: روح ئه‌نگیز خانم هه‌یفه ئه‌و له‌شه‌ ناسکه‌ی تۆ ئاوی ئه‌و
هه‌مامه‌ی وی‌که‌وی! ئاخریه‌که‌ی، لوعیاته‌ژه کاری خۆی کرد.»

مادمازل‌که‌تی گوئی: «ته‌ژه!»

ئه‌و وشه‌یه‌م به فارسی وتبوو. پینکه‌نینه‌ی هاتبوو. جۆریک ئه‌ی‌وت ته‌ژه هه‌روه‌کوو
ئه‌وه‌ی مانا‌که‌ی بزانی. دیسان وتی «ته‌ژه» و پی‌که‌نی. کاکه هیممه‌ت
ده‌یکوت: «ئه‌وانه گشتی درۆیه، بۆنه‌وه و پروامه‌که.» دایکم مات بوو تیبی راما.

له هه یوانی میواخانە کەووە کە دادەنیشی وادەزانی ناسمان سامال تەرە.
شەقە ی بالی مروایە کائەم دیتە گوێ. گوئی: «دەبوو تۆ شاعیر بوایەت.»
گوتم: «دایمە هەز دە کەم بگەرێمەووە نیشتمانی خۆم. وە گەرێم و پێشانگایە کە
بکەمەووە...»

- بۆچی ناگەریتەووە؟
- بریا هەر واسانا دەبوو.

بە پەرۆشەووە سەیری کردم. وتی: «جاریک ویستم بێ خەبەر وە گەرێم.
شتومە کیشم کۆ کردەووە. دیارەیم کپی بوو. خۆشم گەیان دە فرۆکە خانە - نازانم چۆن
بوو. ترس دای گرتەو. سواری فرۆکە کە نە بووم، کەلوپەلم وەرگرتەووە و گەر پامەووە.
لام وایە هۆیە کەش هەر ئەووە بوو با بۆ بینینم هاتە رۆم، زۆری سەر کۆنە کردم.
دە ی گوتم: «بۆچی بگەریتەووە؟ مەفت و مەرحەبا دەخوی و دەخولیتەووە.
پیاویک نەتوانی بە زۆری بازوی نان پەیدا بکا. کە ی ئەووە پیاووە. ئەووەش قەڵا فەتە
بۆ خۆت دروست کردووە؟ کورپیکی کاسبکار بەم چەشنەووە وە کوکچان پرچی درێژ
دەهیلێتەووە! کراسی رەنگا ورەنگ دە بەر دەکا... نا، ئەو منداڵ بازارە قەت بە کەیفی
من نییە.» وای تێگەیشتم حق بە دەستی ئەووە. گەر وەرە ی کردووم پوول و مائی
بۆ خەرچ کردم. بە یە کەووە چوینە سەلمانێ. پاکو خاوین سەریان بۆ تاشیم. کەچی
هیشتا رازی بەو کارە نەبوو. دە ی گوتم: «بریا بە قسە ی سەر پەرشتی قوتابخانەم
نە کردبا. وام دەزانی بچیتە ئەو رویا دەبی بە بەشەر. وینە کیشی ماشین دەبووی،
دەم بردی و دەم هینایەووە.»

مادمازل کەتی پیکەنی: «دەشتوانی وینە کانت لە سەر پاسە کانی بابت بکیشیەووە
با ئەویش کەیفی سازبیت، سینیور!»

ئەگەر دل تەنگی، ئەگەر زەر دە پەری. بووم و سی پیکچکە و کۆلە پشتی کەت
هەل دەگری، دە لێی بە قەبری بابی مشتەری. تا ئەو بەری مەیدانە کە رادە کە ی.
بە چەشنێک بیر لە قاو بە کە ی جوانی مادمازل دە کە ی. ئەووە زۆریشی مشتەری
نییە.

هوتی لێ تازە مۆدی ان لە نزیک ئەووەووە ساز کردووە.
نیگەرانی ئەووەم میواخانە کە ی بفرۆشیت و بگەریتەووە مسکۆ.
لە فینجانە قاووە کەم راما: «وا دیارە موسافیریکت هە یە.»
- خۆ بابت نییە.؟

پیکەنی: «هاکا رۆژێک بیری کردی ویستی وە گەری...»
روانی نی لە سەر فینجانە کە گواستەووە: «دە بینم نامە یە کت هە یە.» -
ئەویندارانە یە؟
- رەنگی - نازانم...

زیرنۆکی نووسی بووی: «ئەو دەم درێژە ئاخری کاری خۆی کرد. مە لێ دە زانم
چی کرد. هەرچی بلێی وانییە. یانی دەم هەو ی بلێم دیقی بە فیلسوف کرد.
بە نوو کە خوار و خێچە کە ی لیدا و چاویکی دەر هینا. منیش زۆرم عەزیەت کرد.
مە لێ دە زانم چت لێ کرد. بیرت بۆ هەرچی بە بچی وانییە. خستە نیو قەفە زێکی
گەر وەرە بردم لەو سەری باغی بە دارێکەووە هە لئو ماسی. خێو تێکی رەشی ئەستورم
پیدا دا. ئیتر قیرە ی نایا. وا باشە کاریشمان بە فیلسوف نە بۆ لە گەل پورم بردمانە
لای بەیتال» کار لە کار ترازا بوو. تۆش گویت نە دایەو رۆشیتی. باشر بلێم خۆت لێ
شار دەووە خودا حافی زبشت نە کرد. ماله کە تانیش نازانم. رۆژێک چوومە بەر درگای
قوتابخانە. زۆر دەست و داوینی چایچیە کە بووم هە تاکو نوونیشانی تۆی دامی. خۆم
گەیان دە لای دایکت نیوانم لە گەل خۆش کرد. دە ی گوتم: «کۆرە کەم چووە بۆ هەندە ران
دەرە ی فرۆکەوانی تەواو بکات. پیتی وتم خوزیا بووم دەبووی یا کچم. داوای لێ کردم
دیسانیش سەردانی بکەم.»

دایکم دەینوسی: «بریا نامە یە کە ی بچوکت بۆ ناردبا.» دایکم نوسی: ئیتر زیرین
هاموشۆ ناکا بە میردی ان داووە»

دایکم زیر نۆکی لە نزیک مەیدانی وەنە ک دیسوو لە تە ک پیاویکدا لە ماشین دا
بە زبیبوون بانگی کرد زیرین خۆی لێ نە ناسیاو کرد بوو. رەنگی نە ی ناسیبیتەووە.

« له لای دوکتوره ده هاتمه وه. مانس دابووم. له وه دابووم سواری تاکسی م بگه ریمه وه بۆ مائی. له لاقو قول که وتووم. لاقه کام بوونه ته خه ریته. زێرنۆکیی که ده بینهی خویی بۆراناگیرئ هه تا کوو نزیك گۆل فرۆشه که وه دوویان ده که وئ. « هه رای لیتی ده که م. و ایزانم نه ی بیست. له پشته وه شانیم گرت. گه پراوه و به سه ر سوورمانه وه تپیم روانی و گوتی: «ئێ ئه وه تۆیی خانه روح نه نگیز.؟»

هه ناسه سارده عه به سرا بوو. یه که یان گرته نامیز کولئ گریانئ هه ستا بوو. ماچی کردم و به قوربان وسه ده قه م ده بوو. گوتی: « قه زات له من که وئ چه نده تپیک چووی دووری هادی پیری کردووی.»

به دایکی وتبوو کچ و کوریکئ دوانه ی هه یه و سووریزه یان ده رکردووه. له مائی خه زمه تیان ده که ن.

«(گه نمان دابوو جۆمان سه ندبوو). باسی لوعه ییم بۆ ده کرد. که چۆن خه ریکه بابت به قوردا ده باته خواری. شووه که ی خیرا له گول فرۆشی هاته ده رئ و نا هید بانگی کرد. زێرین واپه شوکا له پیری چۆ مالا ئاوایم له گه ل بکات. که و ته دووی میترده که ی رۆیشتن زێرنۆکی بۆ نووسی بووم: « ئه گه ر بیرت کردم خه به رم به درئ. ته لاقئ لی و هه رده گرم دایکی شه ش مندا لیم هه مووی ده نیمه لاره.»

دایکم نووسی بووی: « فکری زێرین له سه ر ده ربا وئ. تا وانه.»

به شوین به وه بووم پتر له سالیك ده بوو له قوتابخانه وه هه تا کوو مالا. سه رنجی نه ده دامئ هه روه کوو نه شم بینهی. سه ییر خۆی راده وه شانده و ده رۆیی. له کۆلانه کانه وه راده برد - زستان هات و ته و او بوو به فر تووانه وه وه ختی ئیمتعیان و تاقی کردنه وه هات. تاقه تی وانه و کتیبانم نه ما بوو. پلیکانه. بچوو که کانئ زووتئ ده په راند. درگای دای ده خست. له ژیر دارعه ر عه ره که دا ده وئ ستام نیوه رۆ بوو. کۆلانی ش چۆل. به پره پاره یه ی له گیر فام دابوو نان ته ندووریم بۆ ده کپی و له پشت درگای ده ری له سه ر پلیکانه حییمه تنۆکه دام دنا.

نه و رۆژه درهنگ گه یشتئ. له نزیك قوتابخانه را وه ستا بوو. له بهر خۆره که ر وانیهی پریبوو له گله و بناشت. وه ری که وت. هه لات. رام کرد. له قوتابخانه دوور که وتینه وه له نزیك که لاریک گیرساینه وه چاومان له چاوی یه که برئ. هه ناسه مان سوور ببو. خه لک ده هاتن و ده چوون چاویان لی ده کردین. گوتی: « برۆ. زوو برۆ سه به ی، سه به ی کاتژمیر دوو، شه قامی شاره زا. چوار رییانی په هله وئ.»

وه ری که وت. به دهنگی به رزکو تی: «(زوو نه یه ی رۆیش تووم.)»
و تم: «(هه رچی تۆ بلیئ.)»

به فر که له ژیر که و شه کانیدا کرته ی ده هات. شه و به یئ شیو نووستم. به یانی خۆم گه یانده گیر فانه کانی با م.

نۆ ده قه و یازده سانیه له دووی پاش نیوه رۆ لای و ابوو. له پر په یدا بوو. بلوزیکئ سه وزی ده به ردا بوو، هه ر له رهنگی چاوی. یه که م جار بوو عاشق ده بووم نه چوومه پی شئ. یانی نه م دیوه له بهر درگای دوو کانه کان خۆی ده خافلانده. سه رنجی شتی ده دا. شه قام ئالوزبوو. خه لک که لویه لی نه و رۆریان ده کپی. پالم وه ده که ی ته له فوونه نه که ی سه ر شه قامه وه دابوو. ده له رزیم. ئاره قه م کرد بوو، دللم وه ک گونی هه لاج هه لده به زی. خۆم کرد به ده که ی ته له فوونه که دا و له خۆ پاره یه که دوو ژماره م گرت بیستۆکه که م دانا. بۆ وه نابئ کات له ده ست به دم. به خۆم وت: «ئه ی چه تیووه شیت و ویتته په له مه که بابت گوئیمه وه بزانه چت لی ده که م.»

به په له پروزی به نیو خه لکه که دا خۆم ده رباز کرد. هۆشی له لای و یترینی به رگ و لیباسی پیوانه بوو ده ستم له شانئ دا: «(سلا و!)»
گوتی: «(نه و بۆین باخه سوور و سپی و شینه ت پی چۆنه؟ ده مه وئ جه ژنانه بۆ با م بکرم.)»

گه پراوه و ته ماشایه کی کردم: «(زۆرت به دلّه؟)»
چاوه سه زه کانی رهنگی کی هه نگوینی به خۆه گرتبوو. سه وزو زه رد.
وه کوو ته سه بیحه که ی باو کم. تپیکه لای بوو سه وزو زه رد.
گوتی: «(هۆشت له کوئیه؟)»

قۇلېم كېشا: «دەرەنگە. دەرەنگە. دەرەنگە...»

- لېم گەرى چۆن چاويان تېرىپويىن شېتانه!

- دەباسەيرمان بگەن.

ۋەشۇنېم كەو تېبوو: «بچىن بۆ گەران؟»

- لە كوى؟

- ھەر شۇنېك تۆبلىيى... با سوارى پاس بين و بەشە قامە كاندا بسوورنېيە ۋە دەم

سەر و ئەو سەرى وېسگنە كان بچىن و بگەرنېنە... باشە؟

ۋەتم: «ھەرچى تو بلىيى... بەلام دەتوانىن بچىنە سىنە ما.»

- بىرىكى خراب نېيە، فىلمىكى لېدان و پېدادان!

- نە كوو فىلمىكى بە تەۋارى مانا دلدارى. ھاورىكەم دەلى. سىنە ما ديانا

فىلمىكى خۇشى ھەيە. ھەينى رابردوو بىنيويەتى.

كړپوھى دەكرد. چراگان ھەلكرابوون. تارىكى خۇى نەگرت. بە بەر دوكانە كەل و

پەل فرۆشە كاندا تېدە پەرىن، ئىتەر گىرفانە كانم بەتال و ھەتال و ھەتال و ھەتال ھىلانەى جىرج

تېكەوتوو. گوتم: «دار بادامىك لە ھەسارە كەمان دايە، چەقالەت پى خۇشە؟»

- دەزانى تاكوو ئىستا ناوى خۇت پى نەكوتووم!

- ھادى. براكەشم ناوى ھىممەتە. زۆر لە من باوخۇشترە.

- چەندە باشە. تۆ ھەر كات خۇت بناسىنى، نېوى برکەشت دەلىيى؟

قاقاي كېشا، من پى نەكەنېم. پەرىشان بووم لەۋەى بۇچى باۋەرى بە چىرۆكى

ئەوين دارى ئېمە نەھات.

تا ئىستا لەۋبارەيەۋە ھىچمان نەگوتبوو. وتى: «باسى شتىكى باش بگە

زۆرباش.»

- ۋەكوو چى؟

- ھەر چىيەك دەزانى و پىت خۇشە.

- سبەى تاقي كارى شىميامان ھەيە. باشم نەخۇندوۋە. بە توون... دەزانى چى،

جە ژن دەمبەن بۆ شىراز. مالى مامە رەزا، ھەموو سالىك دەچىنە ئەو محالە.

تاقەتى چوونىشم نېيە.

لە كۆلان و كوچە باغە تارىكە كاندا پىياسەمان دەكرد.

لە پىشەۋە دەرۆيى. ھەر ۋەكوو ئاگاي لە ھىچ نەبى سەرى بەردەداۋە و دەرۆيى.

دەبووتېم بگەياندا، لە ئەمىرۆۋە من كورپى رۆژم. بەرەى خۇم لە قوراۋ دەردىنم.

بانگم كرد:

«زىر نۆكى!»

- لە گەل منتە؟

- بەلى.

- ناوم ناھىدە.

- ھەر چىيەك پىت.

لە مەۋلا زىر نۆكىيە. دەبى ھەمويان بزائن. چ بگا بە پاسارى سەردارە كانىش...

ئۆھۋى زىر نۆكى، گوپت لە دەنگم دەبى؟

- ۋست... بە راستى گەمژەيى!

- بەلىن دەدەى قژەكانت كورت نەكەيتەۋە؟

- ھەراھەرا مەكە. ھاساكان دەژنەون.

- قىروسا. ھەر ئەۋەيە گوتم!

راۋەستا: «مەيە پىشەۋە.»

- لە گەل منتە؟

- بەلى، پىت چۆنە پۆلىس ئاگادار بگەم؟

- ئەگەر خۇشت ناۋىم، فەرمو لە بناگوپم بسرەۋىنە.

- ئەرى بە راستى تۆ چىت لە گىانى من دەۋى؟

- لەبەرچى راۋەستاۋى. مەحتەل مە بە و لىمىدە.

- لېم قەلىسى؟

بەفرەكە لە ژىر پىماندا كرتە كرتى بوو. لە گەرەكە كەيان نزيك ببو و يىنەۋە.

كۆلانەكە رووناك بوو. لە جىي خۇم چەقىم و گوتم: «دەزانى ئىرەكۋىيە؟»

- تۆ چاكتۇر دەزانى:

- دەنگمەكە. دەمەوى نىودىرى بكمە. لە ئەمرۆۋە ئەو گەرەكە زىرپىن شارە.

- چەندە باشە!

- پىت وايە بە شوخى وادەلىم؟ ھەر لە بەيائىنەۋە پەللكى كۆلنەكە لادەبەم.

- كەۋا بوو منىش دەبەمە شازنى زىرپىن شار!

- بەسەر لاقىكى دا نوشتاۋە. داۋىنى كرا سەكە ى كۆكردەۋە، بە چەشنىك ھەر لە

رۆژى بە رىۋەچوونى ﴿تاجگوزارى﴾ دەچوۋ

- ئەى سولتانى مەزن، بە حورمەتەۋە تاجەكەم لەسەر دانى. بالتۆكەشم بە

شاغدادە!

- گالتە جارې بەسەتە. لە بىرت بى. من بە خىلم. ۋەقادارم. ۋەكو پىاۋى نىو

فيلمەكە دەست لى ھەلناگرم و بە جىت بەيلىم.

لە پلىكانە چىمەن تۆكەۋە سەرکەۋەت. كلىلى خستە قفلەكەۋە. دللم ۋەستەى

نەھات ھەر ئىستاكە درگاكە لەسەر خوۋى دابجات. گەراۋە و گوتى: «دەيىە

مائلەكەمان باخى ئاژلان بىنى.؟»

دەست بە سنگەۋە راۋەستابووم. لە چاۋەكانى رامام.

پىكەنى و گوتى: «مەترسە. ۋەرە. نامەھەۋى جندۆكەت پىشان بەدم. چوچكە

قالاۋىكم ھەيە. ناوم ناۋە دنوك درىژ. چوونكە بە دايمەى خودا قىرەى دى. كوندىكىشم

ھەيە. ئەۋىش نىۋى فەيلەسووفە. ھەمىشە خەرىكى بىر كوردنەۋەيە لە شونىتىك

رادەمىنى. ھەر ۋەكوۋ لەم دنيايەش نەبى... گوتى بگرە دەنگى دنوك درىژ دىت.

لەۋە دەچى دىسان لە گەل فەيلەسووف بەشەر ھاتەن.»

گوتم: «دەبى برۆم.»

چاۋىكم بە دەۋرۋىشتى خۆمەگىرا. بە دەستى ئاماژەى كرد بە شوئىنا برۆم.

قاقاى كىشا و گوتى: «ئەى سولتانى ترسەنۆك خوۋىرى. داىك و باجم چوون بۆ

مىۋانى»

شەۋ درەنگانىك دەگەرپتەۋە. پوورىشم داركارىت ناكات.»

نازانم چون بوو لە پىرپىم پىۋەناۋ ھەلئاتم.

داىكم لە پشت تەلىفوۋ نەكەۋە گوتى: «ھاۋار لەۋ رۆژە ئەگەر بابت بزانى

عاشقى.»

سوئىدى خواردوۋە، ھىچ شتىك لە زىرپىنە نازانى.

باجم ئەگەر مردبىتىش دەكرى بچىتە سەر پلىكانەكان و ھەۋالەكە بە گوتى تەۋاۋى

دەينا رابگە يەنى.

- باجم دوئىنى شەۋ تەۋاۋ بوو.

ئەۋە قسەى ھىمەت بوو. بە قىنەۋە دەلى. ناگرى. پىاۋ بەۋ ھاسانىە دەست ناك

بە گرىان مىلى نابوۋ لە قسەى ھەلىت و پلىت: «نەچى مىلى رىبگرى و بىت.

بۆ خۆم ھەموو كارەكان جى بە جى دەكەم. پىۋىست بى پىت رادەگەيەم»

لەبەرايمەر ئاۋىنەكەدا نەختىك مشتم راست كرددەۋە. رەنگم پەرى بوو. نەم

شكاند.

لىم رانەكىشا. خړو ھوپ نەھاتە خوارى بەسەر مافورەكەدا، لە كراسە رەنگا و

رەنگە كە دەگەرپام ديار نە بوو. كراسە تووسىيەكەم كرددەبەر بوين باغم كرددە ملىم.

سەرم بە شانە داھىتا، بە نارامى. لەسەرەخۆ. خۆم بە بۆيە كرددنى كەۋشەكانەۋە

خەرىك كرد.

كافەكە جەمى دەھات. گلاسەكان لىك دەدران.

- نۆئل پىرۆزبى.

- نۆئل پىرۆزبى.

گەرمام بوو. خۆم بەسەر پىۋە نەدەگرت. ئەۋ شەۋە لەگەل مشتەريە پىالە

فرۆشەكان گۆرانىم گوتبوو. دەست لە نىۋ دەستيان. شان بە شان ھەلپەركىم كرددبوو.

ھەمويان مىۋانم.

- چىتان پى خۆشە راسپىرن با بۆتان بىنن... ئەمشەۋ با ھىچ كەس لىرەيەك

خەرج نەكات.

درهنگانتيك گه پرامه وه. سه رما كاري له ئيسقان ده كرد. له ترم ده به ست و دهستم به ديواره كانه وه ده گرت جيرانه كه مان له سه ر پليكانه كان درگاي ژوره كه ي كرده وه له درزي درگاكه وه چاوه يكي ليكردم. به سه ر ئه ژنوكاندا نووشتامه وه و پالم به ديواره كه وه دا و مله نا له گريان.

هميه ت گوتي: «بگه ريه وه چيبكه ي؟ شو فيري ده زاني. سه رت له حيسابان ده ره چي؟... كويزايم دايت، مواجبه كه ت مانگ له گه ل مانگ بو ره وانه ده كه م.»
بام له نه خوشخانه وه سيه تي قانوني كرد وه. وه كوو باب. وه كه ئه وقسان ده كا. وه كه ئه ويش ده كوخي. وي نه ي ئه وشت ده نووسي: «بابي له قه برده ردينم. لوعياره ش تازه بو وه به بنيادهم.

وه كيللي كرتوه. دم دريژي ده كا. داواي ميراتي بام ده كا...

لوعيا ده ستى سه ر ويچكه كانى گرتوه. چوته به ر درگاي گاراجه كه. ئازاني له گه ل اخوي بردوه. ملي ناوه له قيژه وهه را. كاكه هي ممه تيان له درگاي پشتته وه به ري كردبو. ئيستا به ر قدا چوه خه ريكه گاراجه كه و مال و پاسه كه ي له ريگه ي وه كيله وه بفروشي ده ستى منداله كانى بگريت و لي دا بروت بوريكا. دايكم له ته له فوونه كه وه ده نكي گرياني دي ت:

«خه ريكه ماله كه مان له ده س ده بيته وه.»

لوعيا چو بو وه به ر درگاي ماله كه مان. دايكم ري نه دا بو. ژنه تيوه فيژانده بو ي جيرانه كانى له خوي خري كردبو وه. دايكم گوتي: «بريامنيش له دوواي مردنى بابت ده مرد.»

بام ده ستى ناوه ته كه له كه ي. ده چي ته ئه وه سه ري وه تاخه كه وه ده گه ري ته وه.

ده موليو ي شين بو ته وه. ده ترسم سه كه له بكات هي شتانه م گوتوه سللا وه دلئ:

«قوزهل قورت!»

ئه و پاكته ي پيجه له دهستم به رده بيته وه. ژوره كه شم به سه ر به كتر شيوا وه.

دلئ: «ئه وانه چين؟»

له سه ر ته خته كه داده نيشم. نامه كانم پررولان. له وه تاغه كه دا. ته ماشام ده كا: «دووسه دو هفته نامه ت نووسيوه، ته مر ت لي دا ون و به ريت نه كردون.

ده مه وي بزائم له هيچ و خوارا بو نه و پووله بي ره وه به وي دا ده دي. له تو وايه با- هي ناويه تي؟»

- ئه وانه نامه ي تاييه تي بوون. له خورا هه لت پچريون.

- قسه ي نابه جي! كي گه ره كي هه تي له سه ر حه ق قسه بو من ده كا! شو فاري به سه ! تا ئه و روژي به ناني من به ري ده جي بي ده تك! چ تو ره ها تيكت تي دا نووسيوه... بو قسه ناكه ي خوزمانت نه برا وه?

- ئيوه خونا مه كانتان كر دوته وه. كه وا بو وهه موشيانت خويندو ته وه. نه ده بو وه كار... ت

- پيم خو شه له زماني خو ته وه بي بيستم. بو كي ت نووسيون؟ زير نو كي كييه ؟ با سي چ كار هيه ؟ دا يكي كو ينده ري به ؟.

ناچارم په نجه ري ژوره كه م پيوه بدم. له و روژه وه هاتبو وه رو م كار و پيشمان شه رو مه عره كه بو.

وه ختيك شيكي مني بري بو دارويه ردي پشكني بو. خانه كه ش ده يگوت:

«ئه و گشته تابلويه وي نه ي ته نيا كچي ت؟!»

- زي ر نو كي!

- زي ر نو كي! هه ر ئه و كه سه بو ي ببوي به وه لي ديوا نه ...

چاوي ببو به پيال هيه ك خو ين. رو به رو م را وه ستا وه: «ئه و ته ره ماشه ي

توكيشاوتته وه، كر يار يشي هه يه ؟ وا هه يه نا نو پيخو ريشي بي بكر ي؟»

- ئه و تابلويانه بو فرو ش ين.

- په له مه كه بزائم. به تو چي؟ ... له به ر چي ده ست له خو ين دن و زانسگه

كي شا وه ته وه؟ هه تا ئيستا بو خوت فرو كه وان بو ي. ئه وه ش نه با، شتيكي دي كه ده بو ي. ده مبردي، له پشت مي زيك داده نيشتي ده بو ي به گاراج دار يكي حيسابي.

- هه ر وه كو وه يممه ت...

- بەلگە كاك ھىممەت! لەگەن تۆمە بۆجى دەستت لە فرۆكەوانى كىشاوھ؟

دەم ھەويست بلىيم: «بۆلە مائەكەم نارۆيەدەرى؟»

ھىچم نەوت. كۆتەكەم كەردەبەرەم و چومەدەرى. دووا رۆژ بى دەنگ رویشتبوو. پاكەتە سىگارو راديو تازەكەشى نەبرد بوو.

مادمازل كەتى نەيگوت: «چەندە خەم پۆينە!» لەسەر كورسىيەكە ھەستا. ھاتەپەنام. دەسەر گولڈۆزى كراوھەكەى دادەستم. دەبوو گريابام.

پىكەنى بووم بە قىنەوھە پىدەكەنيم.

لەبەر ھەيوانى ميوان خانەكەى كە دادەنيشى، ئتر ترست نامىنى رغو قىنت نامىنى و بىغەل و غەش دەبى لەو خواروھە كورپۆگەيەك روو بەئاسمان كۆلارەكەى ھەلئە داوھە زووهكەى دەكىشا. پياؤيك وئەنى دەكىشا. كاكە ھىممەت كەيفى لە كۆتربازى بوو. پاشنويژان دەچوھە سەربانى ھاوسى مائەكە. باجم قەت پىي نەزانى. بىرم دەكردەوھ دەكرى گوى نەدەى بوون و نەبوونەكەشى شەيداي دەيمەن و تابلىوى جوانبوو. يەك دووانىكى كرىبوو بىباتەوھ ئىران. دانە بە دانەھەلى دەچرىن. لەسەر فەرشەكە بلاوى كەردبوونەوھ. لوول دەبوونەوھ. لەسەرە خۆرىك و لە بارى دەكردن.

گوتى: «دەتوانى دارو گول و بولبول بكىشىوھ؟»

باجم رویشتبوو. ھەر وەك بى دەنگ ھاتبوو. بۆ دىدەنيم، رويبور. دايكىمى بەجى ھىشتبوو مائەكەشى بەدزان سپاردبوو. دايكىم دەيگوت: «دائىمە وام بىردە كەردەوھ. ھەر لەو مائەى خۆمدادەرم»

نەچو بووم بۆ بالتويخانە بۆ ئەوھى دەسەلت نامەى (وكالت نامە) سەر بە خۆيان بۆوھ رېگرم.

گوتبووى: «قەدەمىك ھەلئەوھ. ئەوى دىكە بۆمن. بە پۆست دابۆم بىرە. ئىتر من دەزائم و لوعەبىيا و ھەتوھەكانى...»

لىيگەپرام مائەكە بلاويئەوھ. گوتبووم: «بەجارو جھەندەم!»

دايكم زىر نوكىي دەبىنى، زىرپىن بە ھەموو شتىكى دەزانى. بىرم كەردبووھ:

«بە سەقەر!» گوتبووم: «دروژن!»

لام وايە دايكم ناويستانى ئەوى دەزانى. ئىتر دايكم تەلەفونى نەكرد. زىرپىن بۆى

نووسيم:

«دايكت رویشت.»

مائەكەمان لە دەست ببۆوھ. قەت نەى ويستبوو وەگەرپىم. لەگەن من نيوانى نەبوو لىم لالوت بوو.

كاتىك بىر لە مائەكە دەكەمەوھ مندال دەبەوھ، ترس ھەلم دەگرى. دايكم فانۆسەكەى بە ھەواوھ راگرتووھ.

بە رەپىيى خۆم نايىنم. دەست بە داويىنى دەگرم ئەوھندەى دەروپىن ناگەينە ئەو سەرى ھەسارەكە.

دەنگى بۆقەكان دىت. مەبالەكە لە ژىرخانەكە دايە. ئەوھندە تارىكە بە رۆژى رووناك زەندەقم دەجى بەپى دزە دەروپىن. گوتى: «بجبولى رۆلە، درەنگە.»

با-ى دەھات. فانۆسەكە پتەپتى دەكرد. كوژاوھ. دارەكانى ئەو سەرى ھەوشەكە دەنووشتان و راست دەبوونەوھ. دەگريام. گوتى: «مەترسە. وەرەباوھشم.»

ھەيوانە كە رووناك بوو. تىشكىكى بارىك لە ميوانخانەكەوھ كە وتبووھ سەر نەردەكە.

دەنگى راديوكە دەھات. ژنىك زۆر بە ھەزىنى دەنگى دەھات باجم دەكۆخى. بۆقەكان بى دەنگ ببوون.

رەنگى لەبەر ھاشەو ھوشەى با- و دارەكان بووبى. گوتم: «دئوھەكان وەخەبەر ھاتوون.»

- دىونىن، دارو درەختن.

پاتۆلەكەم تەر ببوو. گوتى: «رووى بابت... پىست كردم.»

وام دەزانى كاكە ھىممەتىش لە غولەكان دەترسىو گوتبووى: «بى دەنگ!... دەنگت لىوھ بى وەخەبەردىن و قوتمان دەدەن...»

لىفەكەى پىدا دابوون و خۆى لە من ھەلئە سوو. لەرزم لى ھاتبوو لە لاي دايكم دەنگم نەكرد بوو. بە باجم نەگوت:

له لای كهس دهنگم نه كړدبوو. ترسابووم. ده ترسپم. بام دهنه رپینی. ده لای: تاوانی دایكتنه ((وهكو كچان ترسه نوك گورهی كړدووی.)) ده لای: ((غیره تته هه بی. وهختيك به قوچه قانی سهری كه سیكت شكاند قهت حاشای لی مه كه. بوچی هه لاتی. هه قیان بوو به سهرت داده ن...))

ههر نهو به یاینیه ئیترنم دا خولیو له بهر دهم گهړوكه كان خه جاله تم بكانه وه. شهرمه زاری كړدم.

گوتی: ((ریی خوت بگرره به روو برؤ. ئیتر له و نیزیكانه نه ت بینمه وه. هیچ كاتيك!

تیگه یشتی چیم گوت!))

تاریك داهاتووه. (مه دیترا نه) راده ژئ. باران له سه ره خوده بارئ و سایه بانه كه خرمه دی.

دهنگی موسیقادی. له قاوه خانه كهی خولیو دی. دهنگی قاقا كیشان دی. دوور نیه خولیو باسی بیغیره تی من بكات بو مشته رییه كانی ئه وانیش به گه وچی من پی ده كه تن. بو ئه وهی گیرفانیان به تال بكات له هیچی نه بوو مه ستیان ده كا. ئه گهر زستان بیته، ئه گهر سهری بیرژئ، درگای قاوه خانه كهی داده خات و ده گه ریته وه بو بارسلون. بابی ریش چهرمووی قهره جه كانه. بو خوی ئه مهی وتبوو. پاره كه ژنه كهی له گه ل ملهوریكي ده وله مه ند رهدوو كهوت له وه ده چی كابرا عه ره ب بو بیته. له روژ هه لاتی به كان بیزاره.

گوتی: ((رهنگی له گه ل كه سینك لی دابی و روژی. برؤ به شوین كاری خوته وه. ده زانی من به و به یاینیه كارم هه یه.))

كورسی و كه لوه له كهی له بهر درگای قاوه خانه كه دا هه لده چنی. له پشت په نجره كه گوله نه كانی داده نا: ((كه سیكي له تویپاوتری په یدا كړدووه و وه دووی كه وتووه تاكوو چهنه روژيك به كه یفی خوی بیگوزه رپینی...))

له بنه وه ته ماشای ده كړدم. بزهی ده هاتی. بیكه نینیكي تال. له قهراخ شه قامه كه دانیشتبوین سیگاره كه م له ته واو بوون دابوو. گوتم: ((دهمت داخه...))

كاكه هیمه ت له وه ختی چه له حانیدا ئه مهی ده گوت. ئه گهر كه سیكي له خوی به هیزتر ده بوو.

رامان ده كړد. كوله پشتمی به كه م له كؤل نابوو ده رویشتم.

گوتی: ((هوی... به ره وكوی سهرت بهر داوه ته وه؟))

به دوومدا غاری دا. گوتم: ((وازم لی بیته تاقی تی شهرم نیه.))

له پشته وه بو قه تهی ملی گرتم. راکیش راکیش بردمی. گهړوكه كان، له پیاده ریبه كه وه سه ریان ده كړدین. گوتی: ((ئه گهر غیره تته هه یه له پیش چاری ئه و كه سانه ی له وه بری شه قامه كه وه راوه ستاون جاریكي ديكه ئه و قسه قوړانه بكه.))

پالیكي پیوه نام. له تریكم به ست و به میزه كه دا درام. یهك دوو كورسیه كه به لاداهاتن. گهړوكه كان پیكه نین. پری پیدا كړدم و له جیسی خوم به رزی كړدم وه. ته ماشای كړدم سهر لووتی سوور هه ل گه رابوو، ههر وه كوو ئه و كاتانه ی دهی خوارده وه. پیلاوه ره شه كانی بریقه ی ده هات له كاتی پیكه نین دا ددانه زرده كانی دلم هه لده شیوتی. گهړوكه كان له وی نه ما بوون.

سهرم له گیزه وه ده هات. هیزم دا بووه سهر میزه كه. هیلنجم ده دا.

پیچه ره شه كهی سهری بایه كه دهی شكاند. بارانه كه توندی كړدبوو كه دهستی له كؤل كړدم وه گوتبووم: ((لیم گهړی با برؤم. حالتم شپه...))

رهنگی جیناش له بهر دهم قاوه خانه كه بووی، له گه ل گهړوكه كان بو بیته و دووریش نیه حه ولی دل دانه وهی منی بووی. گوتی: ((له و چركه یه وه چاوم پیته كهوت تیگه یشتم كه تو روژ هه لاتی.))

چاوتیكي له شهر به پیپسی به كه كړد. له سهر میزه كه هه لی گرت.

- قه لافه تی روژ هه لاتی به كان سهرنج راکیشه، عاره بی؟

- نفاشم.

پیكه نی. ((رووداویكي سهیره. دایمه به ئاواتی ئه وه بووم بیمه وینه كیشیكي ده ست رهنگین. گهړوكی... له و هوتیله دا ده ژیت؟))

- باران دای دا و که یفم لیسو و بیمه ئیره و قاوه یهک بخۆمهوه. به راستی وەر زبوم...

به یانی له گهڵ که سینک به کیشه هاتم. ئیوه له باره یهوه هیچتان نه بیستوه؟
گوتی: «سه فهریم، درهنگ خه بهرم ده بیتهوه»

زارکی کیفه که ی کردهوه. سهیری ئاوینه که ی کرد. خه تی لیوی لیدا.
- ئاتیلته ههیه؟

- بهرێکهوت بووم به نقاش. له وکاتهوه پشیله کهم ون بووه، باجم قه له می وینه کیشانی دادهستم و گوتی بۆ ئهوه ی له بیرت بهیتهوه وینه که ی بکیشهوه.

باران خرمه خرم له شوو شه گه وره که ی په نجه ره ی هوتیلی ده سره واند. سوپاکه بلنسه ی سه ندبوو. لابی قه ره بالغ بوو. کاتیک وه ژور که وتم به ته نیا بوو. له سه ر موبله که دانیشتبوو. هه ستا و هاته لام دانیشته. گوتی: «خه لکی فلورانسم. له سوپرمارکیته سه ر قالی ئیشم. داخه دارم...»

زۆر به ئارامی به قامیشه که ی دهستی پپسییه که ی هه لده قری.

چاوه کانی بادامییه. گه نم رهنگه. نه ختیکیش تاو سووته. بسکه لولولو خورماییه که ی به سه ر شانیدا شوپر بۆتهوه. له گه ل بابیدا دهژی. کاتی پشوودانه بهیه که وه هاتوون. گوتی:

«سبهینی ده گه ریتهوه.»

ناچاره ته نیا ژوریک له هوتیله که به کری بگری بۆ ئهوه ی خه رگی سه فهره که یان زۆر نه بی.

گوتی: «له وه ی گهرین... سه رم هیشاندن. جار و باره زوری له سه ر ده پرۆم.»

گوتی: «له وهرزی پایزدا فلورانس دلگیره. بۆ ئهوه وه بی بهیته سهیرانی.»

به یانی ده گه ریتهوه بۆ سه ر مال و حالی: ده کری بجمه هوتیل و بانگیشتنی بکه م بو قاوه خانه ی خولیو.

دهنگی فیهی که شتی دیت. هه ر ئه وه نده ی له جیی خۆی چه قی گه پرۆکه کان شاد روو خۆش به پیکه نینه وه داده زن و شه ویش به خۆشی رای ده بویرن.

به مادمازل که تیم گوت: «ابووه تۆ ئه وین دار بوویتی؟»

به مۆنه وه چاویکی لی کردم په ئیشمان بوومه وه. فینجانه قاوه که ی به دهسته وه ده لهرزی له سه ر میزه که دای ناو به شال مله که ی خۆی دا پیتجا.

رهنگه شینه که ی ناسمان به ره و سه وزایی ده چوو. دوو سی قه لیک یه کدییان هه لده بری.

شه و بۆکان ده کرانه وه. بۆ ئه وه ده بوو به جیت و ده ستیان به سه ردا بهیینی. نه چوو.

ده بو بیگوتایه: «قاوه ههیه بۆت دیبکه م؟»

نه یگوت. دلّم له بیده نگییه که ی کرمی بوو. په ریشمان بووم. وام بیرده کرده وه رووداویکی تال له پیشه. قهت له بهر خوی هیچی نه گوتبوو. له رابردووشی نه م پرسیبوو. له دلداریش نه د ووا بووین. فواره کان ده سووران و ئاویان فری ده دا. له حه زه چکۆله که ی مهیدانه که. ده بوو شتیکم بکر دایه یان نوکته یه که تا کوو پیکه نی.

هیچم به میشکدانه ده هات. پشیله که ی له خوارنه ر ده که وه به سه ر زگه وه «دریژ بوو دهسته کانی دهسته وه. هاتم بلیم پشیله که ت ده توانی خۆی پشته و قه قارخات؟»

ده سماله چندراوه که ی هیشتا به ده ستمدوه بوو. قه دم کرد و له سه ر میزه که دامنا، له په نا فینجانه به تاله که م. دهنگی فیتووی که شتی ده هات. له دووره وه. هه ستا. له نه رده که نزیک بۆوه. چه ند جار یکی دیکه که شتیبه که دهنگی هات. درهنگه تا بامه وه ژنی ساحیو مال درگای لی هه لنه ده گرتم. ناچار ده بووم تا روژ به شه قامه کاندای سوورابامه وه.

چاوه ته ره کانی تروسکه ی دی. ناسک و نازدار بۆم ده روانی. په لکه زیرینه کم بۆ چاوه کانی زیر نوکی ساز کردوه، جوانیش بۆم نه هاتۆته سه ر په رده که.

ده لی: «ئه مشه و بمبه بۆ قاوه خانه ی پیترو. ده مه وی له نزیکه وه ئاخیلابیینم.

بیستومه دهنگیکی خۆشی ههیه.»

قاوه خانه ی پیترو قه ره بالغه. پیترو له بهر په نجه ره که میزه که مان بۆده رازینیتته وه.

به شیوه یه که سهیرمان ده کا پروا ناکا که ئیمه به یه که وه ده بیینی. شووشه یه کمان له و شه رابه کونه بۆ هه لده پچری.

- میوانم بن.

دهلیم: «وهرهبا شو شهو به کهیفی خۆمان رای بویرین!»

مادمازیل قاقا دهکیشی. گهلاسکه بهرزدهکاتهوه. کراسه تهنکهکهی لی دهکالیتتهوه. دهلی له میژ ساله له بهری نه کردوه. کهوشه پانیه بلنیده تهلاییهکهی دادهکهنی دهی خاته ژیر میژهکهوه. پاژنهی دهگری.

- چ دهبی پتخاوسم سینیوه!

ته ماشای دهکهه. به جوریک که پیتوابی یه کهمین جاره دهی بینم: «شو چاوه جوانانهت. تاکو ئیستا لیت شاردبوومهوه.»

خه یار و ماستم بوتی دهکا: «قسه کانت خوش کردوهوه.»

- ههتا ئیستا له ئاوتیهدا خوت بینیه؟

پی دهکهنی. لیشی دهکا لیتتهوه: «نا، سینیوهه. قهت نه مدیوه!»

پیاله سۆسه که تیکهله به خه یار و ماسته که دهکهه. چه قۆو چنگال دهست ددهمی.

دهلی: «دیاره زۆریشت برسییه.»

- ئینسان کاتیک به تهنیا نان دهخوا هیچ نام و چیژیکی لی نازانی.

کابرای فلامینگۆ هه لدهپه ری. پیترو خواردنمان بو دههینی. دوودانه قرزالی گهوره.

- ئه ورۆ گرتوومان، چاوت لییه به قهت نه ههنگیک دهبن!

مۆمهکانی سهه میژه که هه لدهکات و دهپوا. دهلیم: «حهوتهی داهاتوکه هاتمهوه، تابلۆیهکت بو نقاشی دهکهه له سهه درگای میوانخانه که تی بده.»

شهو زۆر به خوشی تیپه دهبوو ئانجلیکا پهیدا بوو. وهختیک وهژوورکهوت. تهوانه ی له قاوهخانه کهدا بوون تیکراچه پلهیان بو لیدا، گیتاره کهی دهست دایه و له سهه کورسییه که دانیشت و ملی نا له گۆرانی وتن، مادمازیل کهتی مات بوو.

دهتگوت تازه ئیمه نابینی. دهست و مهچه که لاوازه که ی کرده تهستوونی چهناکهی و تیی رامابوو. تاشه و درهنگانیک گویی بو شل کرد. شیوه کهشی اتهواو

هیشتهوه. له سهه کورسییه کهی هه لم ساند: «بابرۆین بو ده ری نهختیک پیاسه بکهین.»

ئانجیلا سیاسی له جه ماوه ره که ده کرد. داوینی کرا سه کهی له رایه خه سووره که دهخشا قهراخی ئاوه که فینک بوو. مادمازیل کهتی له پیش منهوه دهرویی. وردوو له سهه ره خۆ. ههستم کرد دیسان به ته نیام. گوتم: «وهرهبا ئاگر بکهینهوه. کهیفی له لایه.»

بوکۆ کردنهوهی دار و پووشکه تاکوو نزیک دارهکان رویشتن.

بلیسهی ئاگره که سهووزو سوور بهرز دهپوهه. له گرکه رامابوو. گوتی: «منیش زه مانیک گۆرانی بیژ بووم.»

دهستی به ئاگره که گهرم کردهوه: «هه لکه وتیک به سه بو ئه وهی ئینسان وه گه پری بویردوو. بو شه وهزو ئاواتانهی له دهستی چوون. سالیانیکی دوور بوو بیرم له وقسانه ته کردبووه...»

سهه رم دیشاو له گیتتهوه دههات، ههزم ده کرد سهه رم له سهه رسانی دانا با. چاوهکانی پرپه دل ببینم رابردوو بیرنه که مهوه. پیم خوش بوو بۆم بللی و تهنیا بومن بللی. وهکوو مهل بخوینی وهکوو مهلیکی دهنگ خوشی به هاری به سهه دارانهوه.

دهنگی موسیقاییه که له چه شنی بلویر دههات. تۆزیک له ئیمه دوورتر، چه ند که سییک له ولای ئیمه وه له بهر تیشکی مانگه شهو له کهناری ده ریا دهست له نیو دهستا خهریکی که یف و بهزمی خۆیان بوون. که یفم سازبوو نه ده بوو مادمازیل کهتی تیکی دابا، گوتم: «پیت چۆنه بچین و له گه له تهوانه گه ریک هه لپه رین؟»

هۆشی له لای من برابوو. له پهنگرو بلیسهی ئاگره که رامابوو. وهک تهوهی قسه له گه له ئاگره که بکا وابوو.

گوتی: «دهنگم خوش بوو له کلپسه دا له گه له گروپی کۆر گۆرانیم دهگوت. رۆژیک بریارم دادهنگم بگا به گویی خه لکی تهواوی دنیا. ره گه له گروپینکی کوچه و بازار که وتم. له مسکووه دهستمان پی کرد. شار به شار به پروای خۆمان بهرنامه مان بو شه و خه لکه بهرپوه دهبرد.»

به گيرفانى به تال و دنيايهك هيووا و ناواتهوه. له باخچه گشتيهكان كۆرمان دهگيپرا.

هەر لهوئى له بن درهختهكاندا دهنووستين... كهچى قهت وانهبوو دهنگ و ئاوازم له درگاي

پاركهكه زياتر بروتاهه دهري. زۆركات وابووه برسى و تينوو بىوازبووم))
پهله ههورتيك مانگى شارديپوه. دهريا ماسيوو تاريكهشه پۆلهكاني نهدهحهجين،
خۆيان وهسەر له خۆلهميشيهكه دهگيشا. لهسەر بهردتيك دانيشت. گوتى: «ههركه
گهيشينه بهيرووت.» چكۆله و خنجيلانه بوو. لهگهله كهسيك بوينه ناسياو دهنگى
منى پى خۆشبوو گوتى: «تهنيا بۆمنى بلئى. گروپهكه رۆيى ئيتىر گرنگ نهبوو بيليم.»
دهنگى بلويير نهدههادت. كهسيكيش ههلهنه دهپهري. هەر دهنگى خورهى ئاوو قرچ
و هۆرى ئاووربو دههات و له تايكييدا تهواو دهبوو. وهري كهوتين. ورده ورده به پياسه
کردن تا ئهوه سهرى زهريا رۆيشتين. گوتى: «له بير خۆتى بهروهه چيم پىگوتى. ئهوانه
باسى رابردوى من بوو. پيئت خۆشه كهميكرابكهين»

گوتم: «هەر كهس زووتر دهست له و دارو درهختهانه بدات بردوويهتهوه»
له پهنايهكهوه لهسەر هيلتيك راوهستين. شهپۆلهكه لييمان نزيك دهبووه و تهپرى
دهکردين.

كاكه هيممهت پيى خۆش بوو من بييهمهوه. به سەر لاقهكاندا داهاتبوومهوه دلتم
وهك سهرى چۆلهكهى ههلهكهدرا و ههلهدهبهزى. شهقاويك له پيشترهوه بووم، سهر
پهنجهم له ديوارهكه كهوتبا كارتهاواو بوو. دايكم له نزيك تهنافى ليباسهكانهوه به
سۆزهوه سهيرى دهکردم وهههناسهبركى كهوتبوو. راوهستا: «ماندوبووم. تۆبرتتهوه!»

نهم هيشتبوو ئهوه بيباتهوه. من زووتر خوم گهيانده درهختهكه.
له پيشهوه بوون، مهلهكردن بهلهشى ئارهقه كردوو، مهلهپشتهو لانكه كردن بهدهم
شهپۆلانهوه، شهپۆلهكان راى دهدام. مادمازپيلكهتى له رۆخى ئاوهكه لهسەر
تاقهبهردتيك دانيشتبوو. ههستم دهکرد به دل و گيان ئاگاي ليمه.

ئيزنى دامى سەر لهسەر شانى دانيم. به شالنه كشميرييهكهى داى پۆشيم. تاريكيش
له تهواوبون وابوو گوتى: «دوا جاركه هاتم بۆ ئيتره بۆبهري كردنى بوو.

كهشتى لهبهر ئيسكلهكهوه وهري كهوت. لهسەر پشتى كه شتييهكه راوهستابوو
دهستم بۆتهكاننهدا كاتيكت بپياربوو بروتا. رۆيشت. لهبهرهبهرى مانگى به
فرايناردابوين شالنه كشميرهكهه له خۆوه پيچابوو. بهلام هيشتا له رزم لىهاتبوو.
دهگهرايهوه بۆ بهيرووت. له بهيرووتى جوانيش دنيا ئهوهنده چكۆلهبوو.
بنهمالهكهيان. ئيزنيان پى نهداين لهگهله يهك زههاوهندبكهين.

هەر لهبهر ئهوه بوو وهري كهوتين و رييمان كهوته ئيتاليا و گهيشتینه ئهوه دوور
گهيهش.

بهلام ژيانى دلداريمان زوو جوانه مهرگ بوو. رۆتيك وتى پهريشانى ولاتهكههم. «
دهستيم گرت. سارد بوو. باييهكه خۆلهميشهكهى دهرفاند. گوتى: «خهريكه رۆژ
دهبيتهوه. دههوى بگهريتمهوه ميوانخانهكه.»

هيشتا سهرم لهسەر شانى بوو. بين و بهرامهى خۆشبوو. بۆنى خانمىكى تازه له
حهمامهوه هاتبيتهوه

بهرامهى وهجهه خانمى بيوه ژنهكهى جيرانمان. ئهوكاتهى نانهكهى له دهست
وهرگرتم.

بووخچهى همامهكهى له ديوهكهدا پرژوبلاو ببۆوه لهگهله مهكم بهندهكهى.
لهسەر مافورهكه.

گوتى «ئافهريين كوره باشهكه، دهستت خۆش بى من كهيفم به نانى تيرى
سازدهبى. ئهوهش پوولهكهى.»

مهكمه بهندهكهى لهسەر فهرشهكه دهست دايه و خستيهبن داوينى كراسهكهيهوه:
«بهسهبرۆ. جارى بۆ تۆچاكنييه چاوه چاوبكهى. تۆش بوويهته كاكه
هيممهتتهوه.»

ئيترنهچوم به پيو شوينييهوه. وهختيك گهوره باوخۆشتركه بووم، زۆرجار له نيو
چيگادا بېرم دهكهوتهوه مادمازپيلكهتى كوتى: «بېر له چى دهكهيهوه?»

- بیر له ژنان.

پییگه‌نی: «ژنان. زۆر سهیره»

- له نزیك بوونه‌ه‌یان ده‌ترسم.

به‌گه‌رمی په‌نجه‌می گو‌شی. رووانینم به‌ره‌و ناسۆف‌ری. شاله‌ کشمیره‌که ته‌واو گه‌رمی کردبوومه‌وه:

«ده‌زانی ته‌مه‌نم چه‌نده؟ سی‌وینج سال هه‌شتا ده‌ستی هیج کچی‌کم نه‌گرتوه.

سه‌رم له‌سه‌ر شانی لابرډ. پالم به‌ گاشه به‌ردی‌که‌وه‌دا.

بام ده‌یگوت: «ژیانت له‌گه‌ل کیژۆلان چۆنه؟»

کلانم کرده‌ سه‌ری. ئیزابیل گو‌تی: «ته‌گه‌ر وایی ته‌و قالیچه‌ هه‌رویشمه‌م بده‌ری و‌اله‌به‌ر درگای هه‌مامه‌که دارا‌ت خستوه.»

بام ئیزابیلی له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان بینیبوو. خۆی ده‌مه‌لافه‌وه پی‌چا‌بو‌رای ده‌کرده خوارێ. گوتم: «له‌گه‌ل تیپاوه‌ده‌رم نان.»

گوتم: «ژن نابێ ته‌وه‌نده‌ی رووبده‌یه‌ی.»

له‌ ژیره‌وه ته‌ماشایه‌کی کردم و سمیلی کرۆشت: «که‌ی ئاوا.»

گوتم: «پیاو له‌ ده‌رس و مه‌کتبه‌ ده‌که‌ن. هه‌شتا هیج نه‌بوو، وه‌کوودار دات ده‌تاشن ده‌بێ ده‌سته و نه‌زه‌ر له‌ ته‌مرونییای ته‌وان دابی.»

یه‌که‌م جاره هاتۆته‌ سه‌ردانم. واده‌زانی ده‌رس خوینی باشم و سه‌رم به‌ کار و باری خۆمه‌هه‌ خه‌ریکه‌.

ده‌لی: «جاروباره‌ خه‌راب‌نییه‌ برێکیش سه‌ر قالی.»

له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یری ده‌ری ده‌کا: «هه‌وا‌یه‌کی سازگاری هه‌یه. تا‌کوو ئیستا به‌ شه‌و ئیره‌م نه‌دیوه.»

له‌به‌رده‌م ئاوی‌نه‌که‌دا ئۆدکلۆن له‌ خۆی ده‌پێتی. ده‌لی: «فرۆکه‌وانی ده‌زانی؟»

ده‌لیم: «لیم‌گه‌ری خۆینده‌که‌م کۆتایی پی‌بیت.»

دلنیای ده‌که‌مه‌وه که‌ فره‌ی پی‌ناچی. به‌ فرۆکه‌وه گه‌شیتێکی ئاسمانی بکه‌م. ده‌لی:

«ته‌وانه‌ی ده‌یجویی نۆشی گیانت به‌ راستی کو‌ری منی!»

کو‌چه و کۆلانه‌ کۆنه‌کانی رۆم ده‌گه‌رین. شتیویش پتزمان خوارد گو‌ت‌بو‌ی:

خواردنی جوان پۆش و‌لا‌وانه‌. ده‌ستا‌ی دایکت شتیکی دیکه‌یه.»

بردم بۆ کاباره‌یه‌که‌. به‌باشی دانه‌نیشتی‌بو‌ین هه‌ ستا. گو‌تی: «بابرۆین بۆ شوینیکی بیده‌نگ و چۆل. ترسم هه‌یه‌ دوست و ئاشنایه‌که‌ چا‌وی‌پیم بکه‌وی و هه‌یام ب‌روات.»

قاوه‌خانه‌ به‌ قاوه‌خانه‌ ده‌رۆش‌تین. که‌له‌ی ته‌می‌کرد بوو. له‌ کۆلانیکی چۆل ده‌ستی‌نا بنا‌گویی و تیی چریکاند. کۆته‌که‌شی به‌ شانیدا دادا‌بوو. گو‌تی: «منت گه‌رانده‌وه‌ بۆ ده‌ورانی لاوه‌تیم، کو‌رم!»

گو‌تی: «نه‌چی رۆژیک یاسی ته‌و شه‌ومان بۆ دایکت بنوسی!»

گو‌تی: «ئیت‌ر کاتی ته‌وه‌ هاتوه‌وه. ژن بی‌نی و زه‌ماوه‌ند بکه‌ی. ده‌بی دایکیت بنی‌رم بو‌ خوازی‌نی.»

پرسی: «تا‌کوو ئیستا له‌گه‌ل که‌سیک...؟»

مادما‌زیل‌که‌تی له‌به‌ر قاقا‌کی‌شان به‌ پشتا ده‌که‌وت.

گوتم: «دل‌خۆشی دیکه‌شم هه‌یه. سینه‌ما و فیلمی لیک‌دان و پیک‌دادان و رۆمانی ئاشقانه‌ و ته‌وانه‌ی و خۆیندوو‌مه‌ته‌وه و زور ژن هه‌بوون له‌ ژیا‌ندا هه‌بوون هاتوون چوون» سندی، ته‌م‌ریکی بوو. جو‌ری ج‌لو‌وبه‌رگ. ده‌ یگوت: «به‌ هه‌له‌دا چووم ئاشقی تۆ بووم.»

له‌گه‌ل تۆم هیج هه‌ست و سۆزیک‌نییه‌. واده‌زام دزیوم. چاوت من نابینی. خۆم تی‌ناگه‌یه‌نی. زور پیاو هه‌یه‌ به‌ ئاواته‌وه‌ن ته‌نیا چرکه‌ ساتیک له‌گه‌ل مندا‌بن...»

له‌سه‌ر ته‌خته‌که‌ خۆی راکیشا بوو. له‌و تاریکیه‌دا مژگی له‌ ج‌غاره‌که‌ی ده‌دا: «تاکسییه‌کم بۆ‌را‌ب‌گره‌ بمابۆ هۆتیه‌که‌.»

له‌سه‌ر ته‌خته‌ نه‌رمه‌که‌م راست بوومه‌وه. تاکسییه‌کم بۆ راکرت. بی‌مالا‌والی کردن رۆشت.

ماریا که‌یفی له‌ هه‌لسو‌وپ‌اندنی کار و باری مال بوو. ج‌لو‌وبه‌رگی بۆده‌ شۆردم و ئوتووی ده‌کرد.

دهستاوی خۆش بوو. فیږم کرد بوو چون تاس که باجم بۆ دروست بکا. باجم له نیرانهوه تووی ریحانهی بۆده هیڤان ماریا له گولډندا دای چاند بوو همموو رۆژی دههاته سهردانم ئاوی دهکرده بن گولله کانهوه. به لئی رویشت. دهیگوت: «دایک و باجم به خۆشه ویستی من و توویان زانیوه. زه ماوه ندم له گه له بکه.»

کاتۆلیک بوو. گهره کی بوو ده پازده مندالمان هه بی.

سۆفیا گوتبوو: «ژیان له گه له تۆدا به راستی شیتیه!» پیتی خۆش بوو چاونه زیریم وجوامیر به دهستوو بردیم. تانه ی لیده دام بی واز و هیمن گویم بو قسه کانی شل کرد بوو بزم دههاتی. کارخانه چیه تی بۆ خۆی دهسته بهر کرد و رویشت. قه لافه تی بهرچاو بوو. زۆر خۆر بوو. تیری که ده خوارد ملی دهنا له گریان. گوتبوو: «گویت پی نه دام ههتا ئاوا قه له و نا قولا بووم.» دایمه له سه ره خچاله که بوو. رویشت و نهم دیته وه.

مارگریت په رستاری مندالان بوو دوو شه مویان دههاته ماله کهم. له پارکدا له گه له یه کهی ناشنا بوین. وینه یه کم لی هه لگرتبوو، گوتی: «بۆچی بسکه کانت نه وه ننده دریز کیشا وه ته وه؟»

گوتم: «هه ره نه وه یه بینووته پیت باش نییه پاره کهی مه ده»

له ودیو دار و درخته کانه وه هاتبوو. باروبنه ی تیکه وه پینچا و رووسی. سه رمام بوو که رویشت. له سه رمادا ده له رزیم. شه قه شه قی ددانم دههات. مه لافه کهی ده خۆیه وه پینچابوو. به پلیکانه کانددا ده چوه خۆاری.

- نابی نه وه ننده روو بده ی به ژنان.

باجم به دزیه وه سه یری ده کردم و پینده که نی: «پیتزا شتیکی خه راب نییه.»

را ده کا. پلیکانه کان ته رن باران دهباری. ورد و بی پرانه وه. لیده داو ده پروا ئیتر نایاته وه.

به دل ده زانم تازه نایاته وه. پیترو گوتی: «له وه ده چی وه دووی کۆنه یاری که وتبی.»

باجم گوتی: «تاکوو ئیستا له گه له که سیک...»

ماندووم: هیلاکی هاتووچۆ، شه کهت. بووم و سی په ک و کۆله پشتیه کهم هه ل بگرم تا نه و سه ری گۆره یانه که رانا وه ستم. گوتی: «با بزانم چیت له جانتا دایه.»

گوتی: «رۆژ بۆته وه ده مه وی وه گه پریم. میواخانه که.»

- پشیله کهم گهره که.

- گشتی تاوانی دایکته.

- پشیله ده بیته هوی نه خۆشی. تیده گه ی

- وازم لی بیته. ده مه وی بجه وم.

یه کیک دو سی جارشانی راتله کاندم. رۆبرتو بوو.

- کوری باش خه وت لی نه که وی. دو سه عاته چاوم لیته. وتم نه کا... هه ره نه ده جوو لایه وه.

دهنگی موسیقا دئی. رهنگه ئاکاردئون بیت.

- لیم گه ری، که یفی شه ره دهنو کیتم نییه.

سه رم بهرز ده کاته وه. ته ماشای ده کهم. رهنگ و رووی له بهر چاوم لیله. بزهی دی: «نه ختیکت پوول هه یه به قهرز بده یتی؟»

له قاوه خانه ی خلیو دهنگی قاقا کیشان و هه لپه رکی دههات. ده کرا بچیت و قاوه خانه کهی به سه ره یه کدا بشیوینی. روبرتو قو لی کۆته کهم ده کیشی: «هه ره نه بی سیگار یکم بده یه... شیواوم.»

ویستگه چۆل و هۆله. باران دهباری. سواری پاسه که ده بم. له دواوه دادا نه نیشتیم. میواخانه ی مادمازیل که تی رووی له مه دیترا نه یه کپ و تاریک و مۆن را وه ستاوه.

پیلوه کاتم له سه ریه ک داده نیتم.

په نابهړ

که سیڅ له نیمه خوی کوشته. خوی هه لاسی بو. له همامدا، به په ته که وه
چولانه ی بو. هه لم و مژ د هوری ته نیبوو. چاوی به موله ق و ه ستابوو. زاری
دا چریبوو. وه کوو ته وه ی بلې: «تف له و ژیا نه!» قولابی قایشه که مان (که مهربه نند)
کرده وه. که مهربه ننده که خه تیکی ره شی خستبووه د هوری ته ستوی. دامان گرتنه
خواری. ماسیبوو. سهر و قزی تهر و ئالوزا بوو. بۆین باغی نه به ستبوو.
یه کیڅک ئاوی همامه که ی گرتوه. هه لمی ناوکه ژووره کانیشی ته نیبووه.
موکه ته رهنګ خوله میشییه که تاریکتر دیاری ددها. له سهر عهرزی رامن کیڅا.
هر که سه ی قسه یه کی ده کرد. هه موومان ده ستمان تیڅکل ده هات.

- بۆ چی هاتوین؟

یه حیا کوتی: «خوزگه ده گه راینه وه!»

ته ماشامان کرد له په نجه ره که وه بۆ دهری دهرانی. با ی نه ده هات (ئامبولانس
ثاڅیری) نه کیڅا. له نزیک بینای که مپه که راوه ستابوو.
ته و پیره ژنه ی له شه قامه که وه ده په رپه وه، سه بریکی کرد و سه یری
ئامبولانسه که ی کرد.

دواتر له سهره خۆ به کوره کور په رپه وه.

ده بوو کاریکمان کردبا. ناوینه یه کمان له به رامبه رده می راگرت. چاویمان لیک نا.

ده می ئاوالا بوو. وه ک ته وه ی بیهه وی شتیڅک بلې.

گوتان: «مافی په نابهړی نادهن»

دیلمانج وتبوی: «ده بی بگه ریته وه»

که سیڅ خوی له ته له فونه که نزیک کرده وه. مه لافه یه کمان به سهر دا هه لکیڅا .

ده مانه وی بلین: «ئاخرییه که ی کاری خۆت کرد، یه حیا!»

سریوه مان لیوه نایه. وه ک ته وه ی شتیڅک له گه روو ماندا گیری کرد بی. بی
هه ستین یه کیڅک له پشته وه درگا پیته ددها. له په نجه ره که وه له هه وره خوله میشییه کان
را ده میتن. به یه حیا ده لی:

«ده بوو له گه ل ته واندایا بایه نه وه، ته گه ره له ژیر میچی کیڅا مرد باین»

که سیڅ له دالانه که وه به کول دهری. چرا سووره که ی ئامبولانس هه لخولنا.

- «کورم خودا شیتی کردوی!»

له ژیر ته خته که وه جانتا که ی هینا بووه دهری. ته وه ی له نیوی دا بوو له سهر
ته خته ک بلاوی کردبووه. خاویوو سابوون و مسواک و... عه که ی مینا له به
ینی قامکه درپته کانی دابوو.

- «نامه ی بۆ بنیره»

- «بریا تی ره حه ساریکی هه با، له گه ل حه وزیکی دل نشین. به گۆری با بیان بۆ

په نابهړ راگرتیان.»

هیچم نه گوت.

تاره که ی هه میسه له سوچی و ه تاغه که هه لده په سارد. وه کوو گریی بۆین
باغه که ی قهت ریڅک و پیڅک نه بوو.

که سیڅک به خیرایی به پلیکانه کاندایته سه ری. دواتر دوو مه عمور به دار
مه یته که وه.

دیلبه ننده که کوتی: «بینووسه و نیمزاشی بکه.»

مه عموره سیگار کیڅه که، قونچکه سیگار ه که ی هاویشته نیو گولدانای
شه مدانییه که وه.

- قفلی درگا که مان شکاند. قولابی پشتینه قایشه که نه ده کراوه. یه حیا به حه واوه

باوه خولی بوو. وانی همامه که سه ریژی کردبوو.

یه کیڅک ته وه ی به دیلمانج که کوتبوو.

دیلمانجیش به فنده که که کی دهستی سیگاری، مه عموره که کی داگیرساند.

- له سهر عه زه که دريژمان کرد. ده می تاواڤا بوو.

ئهو مه عموره سیگاری نه ده کیشا، به سرته شتیکی به گوئی دیلبه ند داچریاند.

لیی تی نه گه یشتن. کاتیکی به زریان کرده وه ئه وانهی ده ورو به ری گوتیان.

« لاله/الاله ... »

مه عموره سیگار کیشه که به سه رسورمانه وه سهیری ده کردین. له دالانه که وه

که سیکی زیراندی. دیلمانج کشارد و اووه. پاشان له گه له مه عمور سیگار کیشه ملیان نا

له قسه کردن.

وتمان: « بو کویی ده بهن؟ »

یه کیکی وتی: « چی لیده کهن؟ »

وتمان: « لیتی گهرین با لی ره بییته وه. »

گوتی: « بالویز خانه کاره کان جیبه چی ده کا. »

هیشتا تهرمی یه حیا له بهرده ستا که وتبوو. هه روا ده می داچریبوو.

گوتان: « ناپیاوینه! »

وینه که کی مینا له په نا گولدانی شه مدانییه کان داندرا بوو. له قوژی نی ژوره که ش

تاره که یی ده ژهنی. هه میسه له کاتی دلته نگیدا، دهنگی تاره که کی ده هات.

- « بوچی ناگه ریته وه؟ »

- « خۆزگه مابامه وه »

دیسان کوپی تاره که کی ده نیته سه ر رانی و په نجه به سهر تیله کانیدا ده هیینی.

ئاوازیکی دل ته نگ.

وتمان: « ئیمه ش دین. »

که سیکی قولی کوته که کی ده کیشا. دیلبه ند خوئی کیشا دو اووه. شوینی دهسته که کی

ته کاند.

وتبوومان: « بریا ئیمه ش ماباینه وه »

دیلمانج ده لی: « هه مووتان مؤری بکهن. »

نوسراوه که مؤر ده که یین. کاغه زه که ده خاته نیو پووشه یه ک.

- چاو به ستنه هه مووتان ده زانن.

یه حیا گوتبووی: « ده زانین، رۆژیک هه لی ره ده مرین. »

مه ته قمان لیوه نه ده هات.

دیسان په نجه به سهر سیمه کاندا ده کیشی. سارد و دلته نگ.

مه عموره کان لاشه یی حیا ده خه نه ئامبولانسه که وه، به بی شه وهی به مه لاقه دای

پوشن.

وه ختیکی وه ری ده که ون وستنه له که سه وه نایات. شنه ی با- دیت. وه که شه وهی

که سیکی له پشت په نجه ره که وه سازیک بژهنی. دل ته نگ و بی گیان.

شه مدانه که کی یه حیا ئیستاش له پشت په نجه ره که وه یه. له نزیک عه که سه که کی مینا،

ئیتر شه ویش نه ماوه. هه لمیکی خه ست له ژیر درگای حه مامه که وه شه پۆلی ده دا.

پشتینه قایشه که هیشتا له سهر کورسییه که یه.

دەمىيىنەوۈ لە تارىكىدا

درگا كە دەكاتەوۈ و رووناكى بەسەر پەتوۋى كورەكەماندا دەرپۇزى.
كاتىك دىتە ژوررەو، ھەر ئەو كراسە ئامال سورەى لە بەر داىيە. چاۋى بە مەيزە
خنجىلانەكە دەكەۋى. دوگمەكانى دادەخابە. دلەراۋكى تىم رادەمىنى.
مىردە تازەكەى لە دەرى بانگى دەكا: «دىسان چىت لىھات؟»
لە تەنىشت تەختەكە دادەنىشى. لە نىك مەيزە چكۆلەكە. چاۋ لە چاۋم دەپرى.
ۋىنە كىش وتبوى: «پى بىكەنە.»
پىكەنىبوم، لە بىدەنگىدا.
دەرسورپابوم رو بە دىواركە. بە چەشنىك كە نەى بىنم. چاۋم بە تابلۇى كورەكەمان
دەكەۋى، بە دىوارەكەو. رنكە شىنەكەى گۆرپى بو بە خۆلەمىشى. گوتبوم: «دەبى
شىنى»
دەلى: «پىت خۆشە چىرۆكىكى جۋانت بۆ بخوئىنمەو ھەتاكوۋ خەوت لى بىكەۋى؟»
شوو تازەكەى لە دەروە بانگى دەكا: «ناپەى بخەۋى؟»
كتىبەكە كە ھەلدەگرى بە زەۋى دادەكەوم.
«شكاندت!» ئەو قەسەى كورەكەمان بو.
ھەلم دەگرىتەو. تماشام دەكا. ئىستاش پىدەكەم.
دەلى: «وست! نەگرى. بابت توورە دەبى.»
«ئەو باۋكم نىيە:»
دەگرىتەو، سەىرم دەكا. خۆم بەسەر بالنجەكە دا داو. پىكەنىنەكەم ھەر
بەردەوامە.
ھەلدەسىتەو سەر پى. ۋەك ئەو دەى بلىنى دەى ھەۋى پروات. دەمەھەۋى بلىم: «مەرپۇ!»
دەنگ ناكەم. دىسان پىدەكەم.
تەماشايەكى كورەكەمان دەكا. دادىتەو ھەتا پەتوۋەكەى بەسەر دا بدات.
قۇەكەى بەسەر شاندا دەرپۇزى. ئىتر چراكە دەكوۋزىنىتەو ۋ دەپرات.
لە تارىكىدا دەمىيىنەو.

شەمدانەكان

پىاۋەكە چاۋىكى لە كاتژمىرەكە كرد: «زۆرى ماۋە؟»
فرۆشپارى مەزن وتى: «لەو تەبەكەى دەچىنە ئەو دىو»
ژنەكە لە پىشتەوۈ دانىشتبو، گوتى: «پىاۋ وا دەزانى دەچى بۆ سەىران»
پىاۋەكە ۋەرسورپا و چاۋىكى لىكرد. ژنەكە پىكەنى. فرۆشپار بە قامكى مالە
نىو. تەواۋەكانى پىشان دا: «سالىك لەمە و پىش گىشى تە پۆلكە بو»
ژنەكەۋى: «زۆرى پى نا چى دەبىتە شارىكى خنجىلانە.» پىاۋەكە وتى: «ھەر
ۋاپە» خۆيان بە كۆلاىنىكى خۆلارى داكرد. پىاۋەكە شووشەى ماشىنەكەى ھەلكىشا:
«زۆر لاپەرە» ژنەكە وتى: «بەلام دلگىرە.»
پىاۋەكە ئاورپىكى لىداپەو. ژنەكە لە دەروە رامما بو.
ماشىنەكە دەورپىكى تەپكەكەى لىدا. ژنەكە بە دەنگى بەرز وتى: «دەرەكەوت»
پىاۋەكە چاۋى لىنە كرد. گوتى: «ھەموو رۆزى چۆن برۆم و بگەرپىمەو؟»
فرۆشپار گوتى: «پاسى خۆى ھەيە.»
ژنەكە وتى: تۆ بەيانى دەرپۇى و شەو دىيەو، من بلىم چى؟
فرۆشپار لە جامەكەوۋ بۆى روانى: «بۆ مەگەر مندالتان نىيە؟»
ژنەكە چاۋى بە رىزى دار كاجەكاندا گىرا.
ماشىن لەبەردەم دەروازەى شارۆچكەدا وىستا. دابەزىن فرۆشپار چوو كلىلەكە
بەنى. ژنەكەش لەسەر پلىكانەكە دانىشت. چاۋى بە باخچەكە داگىراۋ لە رىزە
شەمدانىيەكان رامما. پىاۋەكە گوتى: «خەتاي تۆيە.»
ژنەكە نىو چاۋانى تىك نا گوتى: «تاۋانى من چىيە كى دەزانى مالى ئىمە ۋەبەر
ئەم پرۆزەيە دەكەۋى؟»

فروشيا به دستيهك كليلهوه گهراوه: «دهلین په یژه بهرقی کار ناکا. دهبی له پلیکانه کانهوه سهریکه وین.»

پیاوه که وتی: «هروایه»

ژنه به دم ریگاوه گوتی: «چنده پاک و خاوینه»

له پیشهوه دهړوی.

درگاکه کرایهوه، ژنه که وتی: «مالیکی دلگیر و خوشه!»

فروشیار به پیکه نینهوه گوتی: «تاوتی دهکا. سهرنجی بدهنی، په نجهره کانی،

شهوانی مانگه شهو دهلینی روژی روناکه.»

له ژنه که راما، تیشکی تاو لهو دیوی شووشه کانهوه میوانی ژووره که بوو.

- چیمه تویه.

فروشیار له گهله هم قسه یه دا مستیکی به دیواره که داکیشا، پیاوه که ش مستی

راست کردهوه، به لامل لینی نه دا. گوتی: «زور درهنگه، دهبی بگه ریسهوه بو سهر

کاره که م. وا چاکه بگه ریینهوه.»

ژنه که وتی: «دهکری چه مام و کیشته خانه که شی بیینم؟»

له گهله فهرمووی فروشیاره که دا، وه دووی کهوت.

پیاوه که له بهر په نجهره که دا راوه ستا. له بالکونه که ی بهرامبهری راما. شه مدانه کان

به ریز له سهر نه رده کان خویان دنواند. خونچه کانیان کرابوه. کیژوله یه که به ته شتیک

لیباسه وه هاته سهر بالکونه که. پیاوه که سیگار یکی داگیرساند. کیژوله که کراسیکی

سووری له ته شته که دا هه لگرت و ناوچوړی کرد.

پیاوه که مژیکی له جغاره که دا.

ژنه که به دهنگی بهرز وتی: «زور جوانه»

پیاوه که گوتی: «به راستی ته.»

فروشیار گوتی: «کاشی یه کانی له هه ره باشه کانه.»

ژنه که وتی: «به لئی رهنگی جوانه»

کیژوله، کراسه که ی ته کاند و به سهر ته نافه که دا ریک و پینکی کرد، گیره ی لیدا ته شته که ی هه لگرت و رویشته.

ژنه که دهستی خسته سهر شانی پیاوه که: «دیمه نیکی جوانی هه یه.»

پیاوه که وتی: «شه مدانییه کان.»

ژنه که هیچی نه گوت. فروشیار گوتی: «پیتان خوشه بگه ریینهوه»

پیاوه که هیچی نه گوت.

ژنه که وتی: «با بگه ریینهوه»

وهړی کهوت. له پیش فروشیاره که وه دهړوی. پیاوه که چاوی له بالکونه که ی

به رامبهریان بری.

ماه مونير

پيره پياو گوتی: «ماه مونير!»

چاوی له تاریکی بری و گوئی راگرت بۆ ئەو دهنگهی که نهیده بیست.

په نجه کانی له لیواری ته خته که گیر کرد، ههولی دا ههستیه سه ری. دهسته کانی دهله رزی و ئەوجاریش به پشته وه درا به زهویدا. هاواری ماه مونیر نه دههات دیسان وتی: «ماه مونیر!»

کاتیک ماه مونیر دههات، ئەو گولانهی له باغچه که چینیووی له گهی خۆی هینانی له گولدانی په نا ته خته کهیدا چهقاندی و دهستی هینا به سه سه و نغه کاندایا. له سه سه کورسیه باشه کهی پالی ده داوه و کتیبی بۆ ده خوینده وه.

دهرمانه کهی پیده دا تا خهوی لینه که وتیوو، له په نای داد نهشت. بری ده کرده وه، هه که چاک بۆوه، ئەو خانووبه ره کۆنه ی تیک بدات و سه له بهر دروستی بکاته وه. ئەو سا لیغه کهی وه سه ره خۆی هه لده کیشتی و بری له چاوه ره شه کانی ماه مونیر ده کرده وه، له گه ل دوو ریز مۆزلی درێژی.

ئهوجار به توندی گوتی: «ماه مونیر!» به چه شنیك گوئی لیبی. خۆی له سه سه ته خته که هه لکیشا ددانی به خۆی داگرت هه تا ژانه کهی هیهور بیته وه دیسان له تاریکی رامایا.

گوئی له بهر بوونه وهی ماه مونیر بوو له سه سه پلیکانه کانه وه. رهنگی دهنگی شکانی نه ره ده کان بووی. که دایمه دهستی پیده گرت. ههولی دا قامکی لاقی بچوولینی.

دوکتور گوتیوو: «به داخه وه! سه کته کاری خۆی کرده وه.»

وتیوو: «جاری به جیویان که وتوووم؟»

گوتیوو: «ئیتز روخسه تت ده ده می بچینه وه مائی.»

چوو بۆوه په نا گوئی پی گوتیوو: «کچیک جیوانت هه یه!»

چاوی له چاوی ماه مونیر نه ده تروو کاند: «زۆر چاک ناگات لی بی، خاتوون»

ماه مونیر دهستی له سه سه شانی پیره پیاوه که هینا خواری. ئاره قه ی نیوچاوانی به دهسته سه ریك پاك کرده وه. نابوو یه سه سه نه ده لییه ته گه ره داره که.

له ماوه ی ریگادا بری لی ده کرده وه، بیتهو ماه مونیر به جی بهیلی چی به سه سه دی نه ی سه سه بوو بۆ کوئی ده به ی. وه ختیك گه یشت بوونه وه مائی دللی هه سا بۆوه.

دایمه خواردنی بۆ ده هینا و له بهر ده می دای دهنایا. به لایه وه راده وه ستا هه تا ده ی خوارد. ئیتز به پلیکانه کاندایا شوو ده بۆوه. له دللی خۆیدا ده ی گوت رۆژیک ماه مونیریش ده روات. قه ت نه رۆیشتیوو. ما بۆوه، زۆر جار ویستیوو بلی: «ده ته وه ی خۆت له پیانای مندا خه لاس بکه ی.» به لام نه ی گوتیوو: ته نیا له چاوه ره شه کانی رامابوو.

دهستی له زهوی توند کرد تا کوو خۆی بکیشته خوارتر. په نجه ی که بگه یشتایه ته زهوی ده ی توانی لاقه کانیشی بکیشی.

تریغه ی مانگه شه وه که وتیوو سه سه په رده تۆره که. شه نه با- ده ی بزواند.

ئه گه ره ده ی توانی له سه سه پلیکانه کانه وه خۆی بچینی ته خواری، رهنگی ماه مونیری بدیایه. پر به دل هه زی ده کرد بۆ ته نیا جاریکیش بی سه سه بکاته سه سه شانی دهسته کانی بگری و له چاوه ره شه کانی رامینی.

ژنه که که مرد، کچه که ی که لای لی نه کرده وه، ماه مونیر بوو به گۆچانی پیری و بوو به هه وینی ژیان. دواتر به وه ی زانی، وتیوو یان: «له و ئابروو چوونه به سه سه ی پیری» «ماره ت کرده وه؟» «ئه وه ی قسه ی کچه که یان بوو پیره پیاو به توندی گوتیوو: «دهستم لی هه لگره» ماه مونیر به خیرایی له پلیکانه کانه وه سه سه که وتیوو. گوتیوو: «ماندوووم، بلی با پروات»

لینفە کەمی بەسەر خۆیدا دابوو. کچە کەمی لەسەر پلیکانەکانەوه بۆلە بۆلی هاتبوو: «خەریکە ماله کەت بەسەردا دەرووخی.»

نەمی گوتبوو ماله کەم بە نیوی ماەمونیرەوه کردوو. هاواری کردبوو:

«لێ گەری بە خەراپ بی له کۆلم بەوه، وازم لیبێنە»

کازیوه جیی بە شەو لیژ کردبوو. خۆی بو پێشەوه خزاندا له ژوورەکان و دالانە کەش دوور کەوتەوه. هەستی بە سەرما کرد. له نەردە کە نزیك بۆوه. دلۆپەمی خویتنە رەشە کە تا کوو خوار پلیکانەکانەوه دەبینرا. درا بە عەززا. ویستی هەستیتەوه. هیژی نەبوو لهو بی بو له خوار پلیکانەکانەوه. خۆی بەسەر نەردە کە دادا. خۆیی گرتەوه، خولییر بۆوه تا کوو ئاخیرین پلیکان، دەنگی تیک شکانی پەراسوو کانی ماەمونیر دەهاتەوه بەر گوی.

پری بە کراسە کەمی ماەمونیر دا کرد.

تیشکی هەتاو له پەنجەرە کەوه دەهاتبوو ژووری و دەشامیزی گرتبوون.

دەهات بلێ:

«ماەمونیر» نەمی گوت. تەنیا تەماشای کرد.

هەر وه کوو جارن

دەرنەگ دەگەیهیی. هەر وه کوو جان له سەر کور سیه به تالە کە دا دەنیشتی ئەو هەموو ریگایه هە تا کوو ویستگە کە به هەلانتن ها نبوی. دەترسی ئەو جاریش وەدرەنگی بکەوی.

خانمە دەرس بیژە کە دەلی: «دیسان درەنگها تیبیه وه!»

چاوێک به نەخۆشەکاندا دەگیڕی له دالانە کە راوەستان. ژنیك دەم ولیوی سەرما بردوو یه تی.

دەلی: «تۆ له کو بی خانم! ئەوه نەدە به سەر پیوه راوەستاوین ئاوی ئەژنۆمان داها!»

تەلیفون لەسەر میژە کە زەهی زەنگی دی، پەیتا پەیتا. بیستۆکە کە، کە هەلدەگری دوکتور دەلی: «ئەم ئالۆزییه چییه؟ هیشتا نەخۆشەکان له پشت درگارا وەستان.»

دەتهوی بلێی به جار و چه نەدم! بەلام دەنگ ناکەمی. نینۆکت دەکرۆژی.

خانمە دەرس بیژە کە دەلی: «دیسان ملتنا له نینۆخ کرۆشتن! دەلی»

«گولم بۆتان هیناوه!» مندالەکان قاقا دەکیشن. دەلی: «گولی تازه!»

باوک دەلی: گولی تازم له کویی بوو. رۆلە! لیم گەپین با سەر خەویک بشکیتم.

بەیانمی له گەل گزنگی هەتاو دەبی بچم گول بینم بۆ دوو کانه کەم.»

دایک دەکوخی و داوود له قەراخ هەوزە کە هەلتروشکاوه دەست له ئاوه کە رۆ

دەکا! به شوین ئەو ماسیه سوورانەدا دەگەری کە نایان بینمی.

شەمی با دیت و مندالەکان له هەسارە کەدا خەریکی غار غارین و حەقلیمەقۆن

دایه مەمدە به گورگە، گورگە ددانی تیژە» دەبی به گورگ هەلیان دەبۆی، دەست

كهون هه ليان ده درى، ببى به بهر خى پى به خال دهت رفینن لهم مال له و مال. تانه خوراوى خيرا راکه...

دايك ده كوخي «سنگم ده كزیتتهوه، له يلا.»

بام رویشتهوه بو گولخانه كه . سهرت به سهر ده فتهرى وانه كاندئا گرتوهه. دايكم ده كوخي چند جار له سه ريهك. ههروه كووجاران. رهش و شين هه لده گهري. داوود ﴿له كه نه كه﴾ ده هينى دايكم سه رى به سه ردا ده گرى و هيلنج ده دا، خوينه كه وينه ي گوليك ده نه خشنينى

نيستاش وه كووجاران ده ست تيكهل ديت. غارنا ده ي بو مالى لوعه ييا هه تا كو ئه و نه هاتوه. هه راسانو سهر لي شيو و هه ر جار ه ي سهر به لايه كدا ناكه ي. هه تا دايكت به و چاوه سه وزانه وه سه ريرت بك. مات و مه لول. توش ده سماليك به ده سه ته وه، پريشكه ي خوينه كه ي ده م و گيوى خاوين ده كه يته وه و وه ك ميژوكه ده له رزى. ده رس بيژوتى: «ئه مجاره به منى به بخشه. ده رسه كه ي خه راپ نييه. ته نيا ئه وه نه ي توژنيك لاساره. به لئين ده دا ئيتر دره نگ نه يات.»

دره نگ ده گه يتى. داوود له بهر بيلايه دانيشته وه، به و چاوانه ي كه نييه تى له درگا كه راماره، تاكو تو بيت: «دايكميان برد!»

ده لئى: «بو كوئى؟»

لوعه ييا ده لئى: «نه خو شخانه ي هه زاترته ختى.»

توش بير له و ته نيا ته خته ده كه يته وه كه وا له نيو ئه و هه زار ته خته دايه و دايكتيان له سه ر خه وانده وه.

دره نگ گه يشتى. پاسه كه رويشته وه. ده پرسى: «پاسه كه ي دى كه ي ديت؟» ئه و پياوه ي له نوره دا ويستاوه زنجيريكي ورد به سه رى قامكى هه لده سوورينى:

«وه دره نگ كه وتوون؟»

متهق ناكه ي. پيده كه نى. جاريكي تر ده روانيته ئاگادارييه كان خه تيكي سوورى به ده ردا ده كييشى. روژنامه كه قه د ده كه ي، ده بجه يته نيو كيفه كه ته وه. پياوه كه ده لئى:

«هه ركات كه يفى لي بوو ديت!»

كه مال ده لئى: «له يلا كه ي دئى؟»

ده لئى: «قه ت نايه م!»

شه مال نا سه روى و بسكه كانت زياتر ده شيوينى. له شه قامه كه وه كه راده برى ئاور ناده يه وه بييينى. ديمه نى شه قام و داره كانيش له پيش چاوت ده له رزن. گولته كان هه لده وه رينى.

به بابت وتبوو: «گولم بو بينه. تازه بو خوش قوليك گولى سوور» بابت گولى بو هينابوويى.

داوود گوتى: «ره نكيان چونه؟»

بابت گوتبووى: «ه ي له يلايه.»

سه تلّه كه ده هينى. داوود گولته كان له ئاوه كه دارا ده گرى. تاكو به ياني چه ند جاريك سه برى ئه و دلّوپه خوينا نه ده كه ي، سووريه كه ي له پيش چاوت نه خش ده به ستى. دايكت له وى نييه و داوود. به و موّره دارانه وه سه رگه رمه كه بابت بو تى ساز كردبوو.

ماليك دروست ده كا، يان برجىكى به رز هه ر سازى ده كات و ليى ده رو خيته وه. /

داوود ده لئى: «له يلا ئاسمان چ ره نگه؟»

كه مال ده لئى: «شينىكى ته واو.»

له خو هه لدان و هه لچوونى ئاوه كه را ده مينى. سه ر ده كه وى و ديتته وه خوارى ژير پى ده كه وى «ئيوه هه موو روژنيك دينه سه يرانگا؟»

«جارو باره وروژانى هه ينى برا كه م ده هينم.»

«داوود ده ست به ليوارى كورسييه كه دا ده هينى.»

بابت ده لئى: «ئه و لاق ئيشه يه روژنيك له گوژم ده نى!»

داوود ده رمانه كانى بو ده هينى و له په نا را ديو كه دا ده نيشى.

له پاسه كه دئيه خوارى، پياوه كه هيشتا به شوينته وه يه.

دوكتور وتى: «پەريشان مەبە، پارەى نەخۇشخانە و دەرزى و دەرمانى بابت من دەى دەم . تۆ بەژيانى خۇتەو خەرىك بە؟»

«من بۆ داوود وەك داىك وام.»

كەمال دەلى: «ئەى ژيانى خۇت؟»

وہ درەنگى كەو تووى. رۆژنامە كەت لە دەستايە لە ناونيشانى دەگەپى. كەمال سەيرت دەكا. چاوەكانى پړلە بەزەپى. ھەر وەكوو. جاران.

«ژيانى ئىمە لەپەك دانە پراو.»

دەستى داوود دەگرى و وەرى دەكەوى. رۆژانى ھەينى سەيرانگا چۆل و ھۆلە.

ھەر وەكوو جاران داوود دەپرسى: «ناسمان چ رەنگە»

دەلى: «خۆلەمىشى. بە كۆلىك ھەورى ئالۆزەو.»

باى دى. ھەر وەكوو جاران.

يوسف پلنگ كوز

«بىكەس و بىدەر سەرى ناو، ئەو ھەموو كەس و كارەشى ھەبوو... لەو بنەوپالەو، لە گەرەكەدا. ھەر بۆيە جەرگم ھەلاھەلايە. كەللە رەق نەپەيشت چاويك لىتى بى، لەو ئاخىرى عومرەيدا.»

ئەو قسەى داىك بوو لەبەر خۇيەو دەيگوت، دەتگوت لەگەل خۇى قسە دەكا. لەسەر پلىكانەكە دانىشتبوو. بەرامبەر بەو دارو درەختەى لە ھەوشەكەدا چرۆكانىيان كرابۆو. باىم و نەوشەى دەچەقاند. تاقەتى پىمەرەكارىم نەمابوو. بۆ چەقاندنى و نەوشەكان گلەكە نەرم ببۆو. چومە ژوورەكەمەو. خۆم بە كامپىوتىرەكەمەو سەرقال كرد.

رەوتى شەو ببوو بە راكردنى كىسەلى شەل. لە تارىكپورونى بەيانىدا دەبوو وەرى كەوتبام. خالتم وەسپەتى كردبوو لە گەرەكى قۆرخەسپى بىنپىژن. ناونيشانى لە سەر رۆژمىرە كۆنەكە نووسىبوو. نەدەخويندراو. رەنگى دەستى لەرزى بى لە كاتى نووسىندا.

وەكوو ئەو جارەى لەسەر تەپۆلكە رووناكە راكشا و بە تەفەنگەكەى سىرەى لە مانگ گرت.

دەست و تەفەنگى بە يەكەو لەرزىبوو. زۆرى خۇخا فاندبوو. گوتى:

«خەرىكە بەردەبىتەو ناپسەن. ئىستا دايدەبىژم. خالى خۆم...»

لىينەدا. ھەلتروشكا. سەرى خستە بەينى ھەر دوو ئەژنۆيەو. مانگ گەورە بوو، ماسىو و قورس بوو. رووناك وەك مانگەشەوى ھاوين. دەبوو دايبگرىە خوارى. ئەودىوى كىوەكە تارىك بوو. دەنگى لوورەى گورگ دەھات. دلتم خىرا خىرا لىيدەدا.

گوتی: «مەترسە، دەنگی قاقای چەقەلە.»

نەخشەى رینگاکەشى كيشابۆوه. سىچوار هیللى خوار و خىچ. لاپەرەكانى رۆژمىرەكەى لىكردىبۆوه، نووشتاندىبۆويه و لە پاكەتى نابوو لە سەر تاقەكەى پشت تەختى خەوتنەكەى ئەو تەختەى هەتا رۆژانى كۆتای تەمەنى هەلگى لەشە بىدار و بارەكەى بوو.

كاتىك گەيشتمى هەر لە جىيى خۆى بوو ماتلى راگويزان.

بايم وتى: «هۆومەن دەبىتە چاوساغ، شارەزايە، جارنىك لەگەلدا چۆوه.»

گوتم: «ئەو وەختە چۆوكە بووم.»

گوتى: «ناچارىن. دەچىن و دەگەرپىن و دەيدۆزىنەوه... بزانىن چۆن دەبى.»

بە گويدا چرپاندم: «جەژنە. تەحتىلە. سەيرانىكىشە بۆ مندالەكان.»

بەيانى وەرپى كەوتىن. مەيتەكەيان لە پيشەوه دەبرد. ﴿ئوتوبان﴾ كەرەج چۆل بوو.

كەس نەدەگريا. بايم گوتبۆوى:

«كاكت وەك ديو كارەكانى بەراوژوويه. ﴿بەهەشتى زارا﴾ خۆمان خەرايبىهەكەى چى

بوو؟»

دايكم دەنگى نەكردبوو. كراسە رەشەكەى لە يەغدانەكە دەرهىنابوو لە سەر فەرشەكە

رايخستبوو چرچ و لۆچەكەى بە دەست پىداهينان ساف كەردبوو.

مانگ خالى گرتبوو. لايەكى روومەتى خواردبوو. رەش و شىنى كەردبۆوه.

لاو بوو لە شارى چۆوه دەرى و رووى لە كەژ و كۆ كرد، لە نزيك هەمەدان گېرساوه و

بوو بە خەلكى ﴿بيدخاله﴾ كاتىكىش گەراوه زۆر تىكچووبوو.

«هەتا رۆژى خۆى بوو. كى بوو لە حاستى ئەو بللى پىيام. نىو و نىويانگى بوو.»

ئەوه قسەى خزم و كەس بوو.

هەركات باسنىك لە خالىم دەهاتە گۆرى، پووره شەمسى لە ئەژنۆى خۆى دەدا و

دەيگوت: «كويزايم دايى، ئەويندارى پەريناز بوو كەوتە كىوان...»

مىرەكەى پووره شەمسى دەيگوت: «هەتا رۆژنىك بوو لە هەمووان باشتەر بوو،

دەچۆوه سەر كاروبارى خۆى، ئىدارەبى بوو. مىزنىكى لەبەر دەم بوو ئە ئەوئەندە!... كاتىك

تووره دەبوو ژىرەدەستەكانى لە حەژمەتانا خۆيان بە سەر پىوه نەدەگرت.»

چووبووه خوازىنى يەكەى “لەگەل پووره كاتم و بايم كە لەمىز نەبوو ببوو بە زاوايان.

كاتىك پەريناز بە كەشەفە چايەكەوه هاتبووه ژوورى لەبىرى نەبىوو دەستى بنىتە سەر

لا روومەتە برىندارەكەى.

لە شەوگارى زستاندا، لە هەر مالىك شەونشىنى با، بايم باسى ئەم رووداوى دەكرد.

ئەو قسەى كارى لە جەرگى دايكم دەكرد حەوتەيهەك بە سەر ئەو رووداودا تىنەپەرىبوو

پشتى كەردە مال و ژيانى و لىدا و رۆى.

من چىرۆكى ئەوم باش دەزانى، لە زمان بايمەوه، لە زمان پووره شەمسىيەوه،

مىرەكەى و، ئەو كەسانەى لە نزيك و دوورەوه بىنبىويان. ئىتر كەسنىك هەوالى ئەوى

نەبوو. دووريش نىبە چووبىت بە شوين لاروومەتە رووناكەكەيدا.

دايكم دەيگوت: «براى خۆمە، من لە هەموو كەس باشترى دەناسم. ئاخىرى رۆژنىك

هەر دىتەوه... بە نىوبانگەترىن گەرەكەكانى شارى لەگەل دەگەرپم. مال بە مال. جوانترىن

كچى بۆ پەيدا دەكەم.»

ئەودەمەى رۆيشت بىست و نۆ سالى بوو. تەمەنم يازدە سالى بوو ئەو گەرايمەوه. لە

نىو چوارچىوهى درگای حەساردا راوەستابوو. بۆ ئەوه نەدەبوو لە روومەتى بترسى

تاوسوت و تارىك بوو. بە پىكەنىنەوه گوتى: «گورى خۆم ناوت چىبە؟»

دەيگوت جاروباره دەچىتە راوى. شوينى برىنەكانى روومەتى نىشان دام:

«جى پەنجەى پلنگ!»

هاويانە دەهات لەگەل خۆيدا دەبىردم بۆ لادى. خانووهكەى بە كاگل سواخ داوو.

ژوورهكانى سپى كارى و رووناك بوو. عەسرانە لە ژىر سىبەرى دار بىبەكاندا

دادەنىشتىن.

خۆى بە خاوين كەردنەوهى تەنەگەكەيهوه خەرىك دەكرد. دەيگوت:

«لەگەل خۆم دەتەم بۆ راوى. رۆژنىك سواری جىبەكە دەبين و دەرپۆين...»

دهيگوت: «دهمهوی به چاوی خۆت ببینی خالت چهنده نهنگیوهیه. دهمهوی ته گهر روژتیک گهراپهوه تاران له لای ههموو کەس باسی دەست و تهنهنگی من بکهی...»

زۆر جار دهمهو روژتاوا خولیکی به ناو کۆلانهکاندا لیدهدا و دهگهراپهوه. تهنهنگهکهی به گولمیتخهکهدا کردبوو، به دیوارهکهدا. که دایه چاوی لیتی بۆ. بهرهورووی ئهوه تهختهی لهسهری دهحهساوه. کهولتی پلینگهکهی له بهر پیدایا راخستبوو. به سه زیلۆکهدا لهسهرخۆ گوتبووم: «روژتیک ئهوانه تهواوی بۆ من دهی. دهیفرۆشم... له راوکردن بیزارم خالته...»

تهختهکهی وهجوولته جوولته کهوت. به لای چهپدا وهرسوورا: «ههتا ئهوه روژهی من ماوم...»

کهوتهوه سهه ئهوه بارهی دیکهی. له سهه پشت راکشا. ههر دوو دهستی خسته ژیر سهری: «بیان به...»

ترس دلێ داگرتم گوتم: «شوخم له گهله کردی هیوادارم باشت بیت و پرۆین بۆ روژشن بیشه. به لایتم بدهری جاریکی تر له گهله خۆتدا منیش بهی.»

تهماشایهکی حهوشهکهی پشتهوهیام کرد. دار سیویکی خنجیلانهی لیبوو. وشک بوو. بۆخۆی نه مامه کهی ناشتوو. لقهکانی به دهم باوه دهله رینهوه. له بن لیوهوه گوتی: «روژشن بیشه...»

چایم تیکرد. ههلمساند. دانیشتم. پاللی به بالنجهکهوه دا. کلاوه رهشهکهی له سهری داگرت. دهستیکی به قۆه سپی و ئالۆزاوه کهیدا هینا: «ههسته و پرۆ.»

قابله مکه مکه خسته سهه چراکه. گوتی: «نزیک ئیواره پاروویه کم نان خواردوون.»

چاوی نووقاند: «پرۆ له دهری بیریژه با پشیله بیخوات... به دایکت مه لێ نه بخواردوه ههرچی لینا بۆم بیینه.»

گوشت ناخۆم. دایمه له قاپه کهدا ده مینیتتهوه. به یانی ههروهک جارن ههرچی چیشتی شهوپاته بوو. بردم و له باخچه که رستم.

گوتبووی: «دهمهوی ههر له مالتی بامدا بمرم. ناوا باشته. نامهوی لادییه کان پیس و لیقه و ماو بمینن.»

درگای ماله کهی بۆ کەس نه ده کردهوه. له دوا روژکاندا دایکم دهیگوت:

زۆر بۆی به پهروشه وههه. ههتا بۆمان بکری. ده بی بچین و دیدهنی یه کی لی بکهین...»

له سهه دیواره که بازم دابوو. له شی هیشتا گهرم بوو. چاوی له سهه یهک دانا بوو. وهکوو ئهوه جاره ی چاوی نووقاند و گوتی: «تییستا ههسته پرۆ...»

مه لافهیه کم به سهه رادا. سه تلینگ ئاوم کرده بن دارسیوه که. زۆر جار دهیگوت: «بۆن و بهرامه ی روژانی لایمی پیوهیه...»

وشک و بی بۆن بوو. بۆ ئهوه ده بوو له بنهوه به مشار بیپریهوه.

باسی (بیید محله) ده کرد زۆر به ژیرییهوه: «خۆشیان دهویستم... ریز و حورمه تیان بۆ

داده نام، ههر لهوی ردینم سپی بوو، خالته گیان!»

بی ژن و مندال جیی خۆی خۆش کردبوو.

له وهختی را و شکاردا سواری جیبه شق و شپه کهی ده بوو سی چوار روژتیک له بیید محله ده چوه ده ری. گوئی به با و باران نه ده دا. به شاخ و کیودا تیده په پری و خوارووی ناوایی ده پشکنی. له خره زهران چایخانه یه کی لیسو تهواوی راوچیه کان شهوانه به ده ری یه کدا کۆ ده بوونهوه ناوریان ده کردهوه و باسی راو و شکار و تهنهنگی خۆشدهست و تیپ و توریینی پر له که رویشک و نیچیریان ده کرد که خۆینه که یان دلۆپ دلۆپ ده تکا سهه عهرزی. به قاقاوه پیده که نین و گوشتی برژاویان ده خوارد و به ئیستیکانی قه دباریک چایی رهشیان به سه ردا هه لده قوراندا و سلواویان بۆ یه کدی دهنارد. وامدەزانی له سهه خۆینی گهرم ده چۆری. ئهوه شهوه زۆر ترسابووم. له پهنا تهخته کهدا هه لکورما بووم. پالم به دیواره سارده کهوه دابوو. که سیپک بیری له لای من نه بوو.

ئه و دیوی په نجه ره که تاریک و هاژه و هووژهی با بوو له گهله خشی دار و درهخت. چایچی سکله و پۆلووی گه شاهوی ده خسته منقه لییهوه و جیره ی بافوور و بۆنی تالی تریاک گیژی کردم و خهوه به لایدا خستم.

پاسه که به دهنگی قاقاکیشیان و دوو که لێ سیگاری هاو پریان له وانه بوو بخنکی. شاگرد شو فی ره گالته وه ده دا. پوره گیانیشم ملی نابوو له هاته ران و پاته ران. باسی دوا که وتنی زه ماوه ندی په روانه ی ده کرد: «ههر که چله ی خالته تهواو بوو جا ئه وکات...»

منداللى خزمه كان هەر ھەموویان لە کاتی سوار بووناد پرسیبوویان: «خالە پلینگ کوژ دەبیتە چی ئیمە؟»

بام لە بنەو تەماشایەکی دایکمی کردبوو.

گوتم: «دوینی شەو دیاری کردنی کچی پوورە شەمسە بوو.»

گوتم: «زۆر باشە، ئەگەر وای پەروانە شمان رۆی!»

دەستە رەقلە کە لە ھەوا ھەلسووێراند. گوتم: «تۆ ئەوت لە کوی دیو؟»

ھۆشی لە لای من نەبوو. گوتم: «پەر.../...»

تەماشای تەنگە ژەنگاوی و من و دار سیوێکە ناکات. سەیری قامکەکانی خۆی دەکرد.

پەروانە لە پێشەو لە بەر دەم پیرەژنەکانی خۆم دانیشتبوو. لە کاتی سوار بووندا بە چارشێو کە روومەتی خۆی داپۆشیبوو. مەکری بە سەر مندا دەکرد کە نەچوو بوومە دیاری کردنی. تاقەتی مەکر و ناز و نوزی ویم نەبوو. چووم لە پشتەو دانیشتم. بە تاقی تەنیا. دەستگیرانە کە نەھاتبوو. بە گوئی دایکما چرپاند:

«دەزانی کورە لە ترسی من نەبۆراوە بیت.»

دایکم بە ھیمنی پالێکی پێونا: «بچۆ لەسەر جینگای خۆت دابنیشە، پەرۆ بە گو، خۆشی بە شتێک دەزانی...»

وتم: «سالتیکی دی دیپلۆمە کەم وەردەگرم. دەمەوی دایکم بنێرم بۆ خوازینی. ھەر کەسێک بێ قەیدی ناکا. تاقەتی خۆیندن و زانستگەم نییە... ئەری بانگەپشتنت کەم دێی؟»

ھیشتا بە دەستی سەمای دەکرد: «چایەکی رەش بۆ خالە پلینگ کوژ تێکە، کورپی باش!»

جادە گەورە کە قەزوین چۆلا بوو. شۆفیر لایدا دەستی راست. ئەو ماشینە مەیتە کە لەسەر بوو لە پێش ھەموانەو بوو. تەپ و تۆزی وەرپی خستبوو توند دەرۆی یەکیەک لە پاسە کەدا خورمای دەگیرا.

لە رینگا خۆلینە کەو دەرۆبشتین. ئەو نەدی چاوە دەیبینی. دەشتیکی سەوز بوو. دەبوو جاری ئەو رینگایەمان بریبا. کیو و بەندەنە کافمان لە پێش بوو. دواتریش کیو دەورەکان بە جی دەمان. رووبارە خۆشە کە شمان بە جی دەھێشت. ئەوجار چایخانە کە دەردە کەوت ئیتر میترگ و چیمەن و لەوەرگە بوو.

گوتم: «باشاوەی رینگاکە دەبی بە پێیان برۆین. پالەوان.»

لە ژێر سێبەری دارەکان جیبە کە راکرت. خورپە خورپی ئاوە کە دەنگێکی بلاوینی ھەبوو لە شاخ و کیوێکانەو دەھاتە خوار. کۆلە پشٹیە کە لە پاشکۆی ماشینە کە داگرت و لە کۆلی خۆیدا. ئیزنی پێدام تەنگە کە ھەتا کوو لە سەر بەندەنە کە بۆ ھەلگرم. گەورە بوو. ھەموو جاری لۆلە کە لە بەردە تەرەکان دەخشا. تەقە تەق دەنگی

دەھات. گوتم: «وەرە بە دوومدا.»

شەقاوەکانی خیراتر کرد. بە فیتو لیدان سەرکەوت. سەرکەوتن لە بەندەنە سەوز و دلگیرە کە. بە ھانکە ھانک وەدووی کەوتم. مژتیکێ خەست گژ و گیای داپۆشیبوو دەورەبەری خۆمان نەدەیبینی. زۆریش لە منەو دەور نەبوو. لە پێش چاوم ھەرە کە رۆستەم وابوو. ھەرچەندە بە شان و باھۆ رۆستەمی دەستان نەبوو. بالابلند و چوارشانە بوو. ریک و لەبار دەرۆی. ترسیشی لە تاریکی نەبوو. بە بای خەیا لیدا نەدەھات. با و بۆرا نسا یان شەق و کوتی پەنجەرە چایخانە کە. دەیتوانی دەشت و کیوی ئاوابی بیدمخە بە جی بیلی، وەکوو پالەوانە کە گەرەکی خۆمان رۆزانی ھەینی بە بەر چاوی خەلکی گەرە کەو لە بەر تیشکی ھەتاوی زستان لەسەر زەوی رابکشی و نەجوولێ ھەتا کوو ماشینیکی جیب بەسەریدا بروت. گەورە و چکۆلە چەپلە بۆ لیدەن و ئافەرینی پیلین من دەستم لە کەلە کە بنیم و قیافە بگرم و بلیم: «بەلێ ئەو خالی من!»

گوراند: «ئەگەر رۆژتێک گەورە بێم دەمەوی ترسم لە ھیچ نەبی...»

راوەستام. لۆلە تەنگە کەم کردە ھەوا. دەستم دەلەرز. پیکەنی. وەرپیکەوت:

«خەریکە شەو دادی. تا کوو وەدرەنگی نەکوو تووین دەبی وەگەرپین. لەو دەترسم بابت

پەریشان بیت و تەلەفون بکا بۆ پۆلیسی نیو ری.»

تەنگە کەم بە دەستەو بوو خولیکم خوارد: «تەتەق شەق...»

چاوی له بهر پټی خزی بو له سهره خۆ دهرژی. له من دوور كهوتبووه. ترس ههلیگرتم. له دهوروبهري خۆم روانی. پهلهوه ره کاتیش له رهنگی دارو درخت دهچوون به سهر لقی داره کانهوه جریوه جریویان دههات و دهفرین و دهنیشتنهوه. دهنگیان له دهنگی بالنده کانی سهر درهخته کانی ههوشه خۆمان نه دهچوو. گوتم:

«خاله گوللهیهك بهاوم؟»

قافا پټم پیده کەنی: «زامنه کهم قوفل کردوه پالەوان!»

له پیشمانهوه ورده بهرد دههاتنه خواری. شتیکی رهنگ خۆله میشی له نیو مژه کهدا دهرده کهوت و ون دهبوو. گوتی: «بزنه کیوی بوو رایکرد.»

گوتی: «بۆ خواری بروانه. له نزیك ئاوه که. ئه و چاوه جوانانهت دیوه، سهیری بکه.»

به خیرایی هات بۆلام: «ئهو تفهنگه م بدهیه.»

سیرهی لیگرت. ههردوو گوپی خۆم گرت. چاوه کانی بزنه کیوی، له دەم رووباره کهوه سهیری دهکردم. دهتگوت هیژی جوولانی لیپراوه... ناسمان به گه‌لای سهوز داچه ندرابوو

گوتی: «قەت وانەبووه نامانج نه پینکم.»

گوتم: «لټی نه دهی!»

گوتی: «لټیم نه دا. لټی گه‌رام لټره دوور بکه ویتتهوه.»

سهیری دارسیوه وشکه له کهی کرد. پاسارییه کان به سهریهوه هه‌لنیشتبوون.

گوتی: «له ژبیاندا راوم نه کردوه... لټمه‌دا. قەت لټی نادم ئه‌ورپۆزه سیره‌م له ئاوه‌که گرتبوو...» گوتبوی: «ناره‌سەن رایکرد...»

پټکه نیبوو دهستی به سه‌رمدا هینابوو له عهرزی به‌رزی کردبوومهوه:

«تۆ گوتت. لټینه‌دهی منیش لټمه‌دا. تازه له‌مه‌ولا قه‌تی لټینه‌دهم. ئیستاش مه‌گری ئه‌وا خه‌ریکه مانگ هه‌لدی. بابچینه سهر کیوه‌که رابکشین و سهیری ده‌رکه‌وتنی مانگ بکه‌ین که‌یفی له لایه...»

گوتم: «که وابوو مه‌سه‌له‌ی پلنگ و پټستی پلنگ چییه؟»

چوار په‌لی به سهر زیلوکه‌دا راکیشابوو. دهستم به سهر تووکه نه‌رمه‌که‌یدا هینا له ژیر په‌نجمه‌دا ده‌خزی. گوتی: «قاوه‌چییه که هاوړټم بوو. راوچییه‌کی نه‌نگیوه بوو.»

پاره‌یه‌کی زۆری لټسه‌ندم سه‌ره‌که‌ی نه‌یدامی. ده‌یگوت کای تیده‌ناخنی و به دیواره‌که‌یدا ده‌کا.

پټی گوتم: به خه‌لکی ده‌لټیم دیاری تویه.»

له‌سهر ته‌خته فه‌نه‌رییه‌که هه‌لکشا و پالی دا به بالنجه سپییه‌که‌وه:

«له‌میژ سا‌له نه‌چوومه‌ته سهر کیوه رووناک... دایمه دل‌م به‌وه خۆش بوو له‌سهر کیوه‌که‌وه درټ ب‌م و سه‌یری مانگ بکه‌م. دوجاریش سی‌ره‌ی لټیگرم. باوه‌رناکه‌ی چه‌نده که‌یفی له لایه... روومه‌تی شه‌ق و پر ده‌بی... ته‌ق ته‌ته‌ته‌ق»

ته‌ماشای کردم. له خۆشیدا چاوه‌کانی ده‌دره‌وشایه‌وه: «بچۆ ئه‌وسه‌ری کۆلانه‌که و ده‌نکی‌کم جغه‌ره بۆ بینه. ته‌نیا ده‌نکی‌ک. چه‌نده‌م هه‌ز لټیه‌تی»

وه‌ختی‌ک به پاکه‌تی‌ک جغه‌ره گه‌رامه‌وه، خه‌وی لټکه‌وتبوو.

له پشت شووشه‌ی پاسه‌که‌وه، ده‌روده‌شت پر بوو له میلاق و گولی ره‌نگا‌وره‌نگ. شه‌وه نه‌بوو. مانگ به ده‌روه نه‌بوو. چاوم بۆ چایخانه‌که گټرا دیار نه‌بوو. ده‌تگوت قه‌ت قه‌ت چایخانه له‌وه دهوروبه‌رانه نه‌بووه. مژه‌که هه‌موو لایه‌کی ته‌نیبوو.

له‌سهر سه‌ربانه سووره‌کانی ئاوابی چۆکی دادابوو.

می‌رده‌که‌ی پوره شه‌مسی گیان گوتی: «فاتیحا...»

په‌روانه که‌شه‌فه هه‌لواکه‌ی سه‌نده‌لی به سه‌نده‌لی ده‌گټرا. له دووره‌وه سه‌یرم کرد.

چارشپه‌که‌ی له سه‌ری که‌وتبووه خواری و له‌سهر شانی گیر ببوو. روومه‌ته سپییه‌که‌ی له په‌رژینی له‌چکه ره‌شه‌که‌ی گیرابوو. برۆ ره‌ش و قه‌ترانییه‌که‌ی مائی که‌وان بوو.

سه‌روچاوم خسته نیو هه‌ر دوو له‌پی ده‌ستمه‌وه. زۆره زۆر مل‌م نا له گریان.